ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2017

Vyhlásené: 22. 9. 2017 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

220

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 10. októbra 2013 bol prijatý v Kumamote Minamatský dohovor o ortuti.

V mene Slovenskej republiky bol dohovor podpísaný 10. októbra 2013.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas s dohovorom uznesením č. 611 z 10. mája 2017.

Prezident Slovenskej republiky ratifikoval dohovor 23. mája 2017. Ratifikačná listina Slovenskej republiky bola 31. mája 2017 uložená u depozitára, ktorým je generálny tajomník Organizácie Spojených národov.

Dohovor nadobudol platnosť 16. augusta 2017 v súlade s článkom 31 ods. 1 a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 29. augusta 2017 v súlade s článkom 31 ods. 2.

Minamatský dohovor o ortuti

Zmluvné strany tohto dohovoru,

uznávajúc, že ortuť je chemická látka vzbudzujúca globálne obavy vzhľadom na jej prenos atmosférou na veľké vzdialenosti, jej pretrvávanie v životnom prostredí, keď sa doň uvoľní antropogénnou činnosťou, jej schopnosť bioakumulácie v ekosystémoch a jej významné nepriaznivé účinky na ľudské zdravie a životné prostredie,

pripomínajúc rozhodnutie Riadiacej rady Programu OSN pre životné prostredie číslo 25/5 z 20. februára 2009 zamerané na iniciáciu medzinárodných činností orientovaných na spravovanie ortuti efektívnym, účinným a jednotným spôsobom,

pripomínajúc odsek 221 výsledného dokumentu z konferencie OSN o trvalo udržateľnom rozvoji „Budúcnosť, ktorú chceme“, ktorý vyzval na úspešné zavŕšenie rokovaní o globálnom právne záväznom nástroji týkajúcom sa ortuti s cieľom riešiť aj riziká jej pôsobenia na ľudské zdravie a životné prostredie,

pripomínajúc skutočnosť, že konferencia OSN o trvalo udržateľnom rozvoji opätovne potvrdila zásady Deklarácie z Ria o životnom prostredí a rozvoji vrátane zásady spoločnej, ale diferencovanej zodpovednosti, uznávajúc osobitné okolnosti a možnosti jednotlivých štátov, ako aj potrebu konať na celosvetovej úrovni,

uvedomujúc si obavy o zdravie, najmä v rozvojových krajinách, vyplývajúce z vystavenia zraniteľných skupín obyvateľstva účinkom ortuti, najmä žien, detí a prostredníctvom nich aj budúcich generácií,

berúc na vedomie osobitnú zraniteľnosť arktických ekosystémov a domorodých spoločenstiev z dôvodu biomagnifikácie ortuti a kontaminácie tradičných potravín, ako aj obavy o domorodé spoločenstvá vo všeobecnosti s ohľadom na účinky ortuti,

uznávajúc dôležité ponaučenia z minamatského ochorenia, hlavne vážne zdravotné a environmentálne účinky vyplývajúce zo znečistenia ortuťou, ako aj potrebu zabezpečiť náležité zaobchádzanie s ortuťou a prevenciu výskytu takýchto udalostí v budúcnosti,

zdôrazňujúc význam finančnej, technickej a technologickej podpory, ako aj podpory na vytváranie kapacít, najmä pre rozvojové krajiny a krajiny s transformujúcou sa ekonomikou, v záujme posilnenia schopnosti štátov v oblasti zaobchádzania s ortuťou a podpory účinného vykonávania tohto dohovoru,

uznávajúc činnosti Svetovej zdravotníckej organizácie zamerané na ochranu ľudského zdravia pred účinkom ortuti a úlohu príslušných mnohostranných dohôd o životnom prostredí, najmä Bazilejského dohovoru o riadení pohybov nebezpečných odpadov cez hranice štátov a ich zneškodňovaní a Rotterdamského dohovoru o udeľovaní predbežného súhlasu po predchádzajúcom ohlásení pre vybrané nebezpečné chemikálie a pesticídy v medzinárodnom obchode,

uznávajúc, že tento dohovor a iné medzinárodné dohody v oblasti životného prostredia a obchodu sa vzájomne podporujú,

zdôrazňujúc, že žiadne z ustanovení tohto dohovoru nemá za cieľ ovplyvňovať práva a povinnosti ktorejkoľvek zmluvnej strany, ktoré vyplývajú z akejkoľvek existujúcej medzinárodnej dohody,

uvedomujúc si, že účelom predchádzajúceho odôvodnenia nie je vytvoriť hierarchiu medzi týmto dohovorom a inými medzinárodnými dohodami,

poukazujúc na skutočnosť, že nič v tomto dohovore nebráni ktorejkoľvek zmluvnej strane prijať dodatočné vnútroštátne opatrenia v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru v snahe ochrániť ľudské zdravie a životné prostredie pred účinkami ortuti v súlade s inými záväzkami danej zmluvnej strany podľa platného medzinárodného práva,

dohodli sa takto:

Článok 1
Cieľ

Cieľom tohto dohovoru je chrániť ľudské zdravie a životné prostredie pred emisiami a uvoľňovaním ortuti a jej zlúčenín, ktoré pochádzajú z antropogénnych činností.

Článok 2
Vymedzenie pojmov

Na účely tohto dohovoru:

a) „remeselná a drobná ťažba zlata“ je ťažba zlata, ktorú vykonávajú jednotliví baníci alebo malé podniky s obmedzenými kapitálovými investíciami a produkciou;

b) „najlepšie dostupné techniky“ sú také techniky, ktoré sú najúčinnejšie na zabránenie vzniku emisií a uvoľňovaniu ortuti do ovzdušia, vody a pôdy, ako aj vplyvu takýchto emisií a znečisteniu na životné prostredie ako celku, a ak prevencia nie je možná, také techniky, ktoré sú najúčinnejšie na zníženie objemu emisií a uvoľňovania ortuti, ako aj ich vplyvu, berúc do úvahy ekonomické a technické hľadisko danej zmluvnej strany alebo daného zariadenia na území tejto zmluvnej strany. V tomto kontexte:

   i) „najlepšie“ znamená najúčinnejšie na dosiahnutie všeobecne vysokej úrovne ochrany životného prostredia ako celku;

   ii) „dostupné“ techniky znamená, že s ohľadom na príslušnú zmluvnú stranu a dané zariadenie na území tejto zmluvnej strany boli tieto techniky vyvinuté v miere umožňujúcej ich použitie v príslušnom priemyselnom odvetví za ekonomicky a technicky životaschopných podmienok, berúc do úvahy náklady a prínos nezávisle od toho, či sa tieto techniky využívajú alebo sa vyvinuli na území danej zmluvnej strany, za predpokladu, že sú prístupné pre prevádzkovateľov zariadení, ako to stanovuje daná zmluvná strana; a

   iii) „techniky“ znamenajú používané technológie, prevádzkové postupy a spôsoby navrhovania, konštrukcie, údržby a prevádzky inštalácií, ako aj ich vyradenia z prevádzky;

c) „najlepšie environmentálne postupy“ je uplatňovanie najvhodnejšej kombinácie environmentálnych regulačných opatrení a stratégií;

d) „ortuť“ je elementárna ortuť (Hg (0), CAS č. 7439-97-6);

e) „zlúčenina ortuti“ je akákoľvek látka, ktorú tvoria atómy ortuti a jeden alebo viacero atómov iných chemických prvkov, ktoré možno rozdeliť na jednotlivé zložky iba chemickými reakciami;

f) „produkt s prídavkom ortuti“ je produkt alebo zložka produktu, ktoré obsahujú ortuť alebo zlúčeninu ortuti, ktorá bola zámerne pridaná;

g) „zmluvná strana“ je štát alebo organizácia regionálnej hospodárskej integrácie, ktoré vyjadrili súhlas byť viazané týmto dohovorom a pre ktoré tento dohovor nadobudol platnosť;

h) „prítomné a hlasujúce zmluvné strany“ sú zmluvné strany, ktoré sú prítomné na zasadnutí zmluvných strán a ktoré odovzdali hlas za alebo proti;

i) „primárna ťažba ortuti“ je ťažba, v ktorej hlavnou vyhľadávanou surovinou je ortuť;

j) „organizácia regionálnej hospodárskej integrácie“ je organizácia vytvorená zvrchovanými štátmi

daného regiónu, na ktorú členské štáty preniesli právomoc v otázkach upravených týmto dohovorom a ktorá bola riadne splnomocnená v súlade s jej vnútornými postupmi na podpísanie, ratifikovanie, prijatie a schválenie tohto dohovoru alebo na pristúpenie k tomuto dohovoru; a

k) „dovolené použitie“ je akékoľvek využívanie ortuti alebo jej zlúčenín zmluvnou stranou v súlade s týmto dohovorom vrátane, ale nie výhradne, využívania v súlade s článkami 3, 4, 5, 6 a 7.

Článok 3

Zdroje dodávok ortuti a obchod

1. Na účely tohto článku:

   a) odkazy na „ortuť“ sa vzťahujú aj na zmesi ortuti s inými látkami vrátane zliatin ortuti s koncentráciou ortuti najmenej 95 hmotnostných percent; a

   b) „zlúčeniny ortuti“ znamenajú chlorid ortutný (I) (známy aj ako kalomel), oxid ortutnatý (II), síran ortutnatý (II), dusičnan ortutnatý (II), rumelku a sulfid ortutnatý.

2. Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na:

   a) množstvo ortuti a jej zlúčenín, ktoré sa použije na výskum v laboratórnom rozsahu alebo ako referenčný štandard, alebo

   b) prirodzene sa vyskytujúce stopové množstvo ortuti alebo jej zlúčenín prítomných v produktoch, ako sú bezortuťové kovy, rudy alebo minerálne produkty vrátane uhlia, alebo v produktoch získaných z týchto materiálov, a neúmyselné stopové množstvá v chemických produktoch, alebo

   c) produkty s prídavkom ortuti.

3. Žiadna zmluvná strana nepovolí primárnu ťažbu ortuti, ktorá nebola vykonávaná na jej území k dátumu nadobudnutia platnosti tohto dohovoru pre ňu.

4. Každá zmluvná strana povolí len primárnu ťažbu ortuti, ktorá bola vykonávaná na jej území ku dňu nadobudnutia platnosti tohto dohovoru, na obdobie najviac 15 rokov po tomto dátume. Počas tohto obdobia sa ortuť z takej ťažby môže použiť iba pri výrobe produktov s prídavkom ortuti v súlade s článkom 4, vo výrobných procesoch v súlade s článkom 5 alebo likvidovať v súlade s článkom 11 s využitím operácií, ktoré nevedú k obnoveniu, recyklácii, opätovnému získavaniu, priamemu opätovnému použitiu alebo alternatívnemu využitiu.

5. Každá zmluvná strana:

   a) sa snaží identifikovať na svojom území jednotlivé zásoby ortuti alebo jej zlúčenín presahujúce 50 metrických ton, ako aj zdroje dodávok ortuti, z ktorých sa produkuje viac ako 10 ton zásob za rok;

   b) prijme opatrenia na zabezpečenie, aby v prípade, keď predmetná zmluvná strana zistí výskyt zvyškovej ortuti z vyraďovania zariadení na výrobu chlóru a hydroxidu, bola táto ortuť zneškodnená v súlade s usmerneniami o nakladaní s odpadmi environmentálne vhodným spôsobom uvedeným v článku 11 ods. 3 písm. a) pomocou operácií, ktoré nevedú k obnoveniu, recyklácii, opätovnému získavaniu, priamemu opätovnému použitiu alebo alternatívnemu použitiu.

6. Žiadna zmluvná strana nepovolí vývoz ortuti s výnimkou:

   a) vývozu do zmluvnej strany, ktorá poskytla vyvážajúcej zmluvnej strane písomný súhlas, a to len na tieto účely:

      i) použitie povolené dovážajúcej zmluvnej strane podľa tohto dohovoru alebo

      ii) dočasné uskladnenie environmentálne vhodným spôsobom, ako ustanovuje článok 10, alebo

   b) vývozu do nezmluvnej strany, ktorá poskytla vyvážajúcej zmluvnej strane písomný súhlas vrátane osvedčenia preukazujúceho, že:

      i) nezmluvná strana uplatňuje opatrenia na zabezpečenie ochrany ľudského zdravia a životného prostredia a zabezpečenie dodržiavania ustanovení článkov 10 a 11; a

ii) takáto ortuť bude použitá iba na využitie povolené zmluvnej strane podľa tohto dohovoru alebo dočasne uložená environmentálne vhodným spôsobom, ako ustanovuje článok 10.

7. Vyvážajúca zmluvná strana sa môže spoliehať na všeobecné oznámenie, ktoré sekretariátu predložila dovážajúca zmluvná strana alebo nezmluvná strana, ako na písomný súhlas podľa odseku 6. Takéto všeobecné oznámenie musí obsahovať všetky podmienky, za ktorých dovážajúca zmluvná strana alebo nezmluvná strana poskytuje svoj súhlas. Zmluvná strana alebo nezmluvná strana môže oznámenie kedykoľvek odvolať. Sekretariát vedie verejný register všetkých takýchto oznámení.

8. Žiadna zmluvná strana nepovolí dovoz ortuti od nezmluvnej strany, ktorej poskytne písomný súhlas, pokiaľ nezmluvná strana nepredloží potvrdenie, že ortuť nie je zo zdrojov, ktoré nie sú podľa odseku 3 alebo odseku 5 písm. b) povolené.

9. Zmluvná strana, ktorá predkladá všeobecné oznámenie o súhlase podľa odseku 7, sa môže rozhodnúť neuplatňovať odsek 8 za predpokladu, že zachováva komplexné obmedzenia vývozu ortuti a zaviedla vnútroštátne opatrenia, ktorými zabezpečí, že s dovezenou ortuťou sa nakladá environmentálne vhodným spôsobom. Zmluvná strana poskytne oznámenie o takomto rozhodnutí sekretariátu vrátane informácií opisujúcich jej obmedzenia vývozu a domáce regulačné opatrenia, ako aj informácií o množstvách a krajinách pôvodu ortuti dovážanej od nezmluvných strán. Sekretariát vedie verejný register všetkých takýchto oznámení. Výbor pre vykonávanie a dodržiavanie predpisov preskúma a vyhodnotí takéto oznámenia a podporné informácie v súlade s článkom 15 a môže prípadne na konferencii zmluvných strán vydávať odporúčania.

10. Postup uvedený v odseku 9 je k dispozícii až do záveru druhého zasadnutia konferencie zmluvných strán. Po uplynutí tejto doby prestane byť k dispozícii, ak konferencia zmluvných strán nerozhodne inak jednoduchou väčšinou prítomných a hlasujúcich strán s výnimkou zmluvnej strany, ktorá poskytla oznámenie podľa odseku 9 pred koncom druhého zasadnutia konferencie zmluvných strán.

11. Každá zmluvná strana musí zahrnúť vo svojej správe predloženej podľa článku 21 informácie preukazujúce, že požiadavky tohto článku boli splnené.

12. Konferencia zmluvných strán na svojom prvom zasadnutí poskytne ďalšie pokyny vo vzťahu k tomuto článku, najmä pokiaľ ide o odsek 5 písm. a), odseky 6 a 8, a vytvorí a prijme požadovaný obsah osvedčenia uvedeného v odseku 6 písm. b) a odseku 8.

13. Konferencia zmluvných strán posúdi, či obchod s určitými zlúčeninami ortuti ohrozuje ciele tohto dohovoru, a zváži, či by sa konkrétne zlúčeniny ortuti mali zaradiť do dodatočnej prílohy prijatej v súlade s článkom 27, aby sa na ne vzťahovali odseky 6 a 8.

Článok 4
Produkty s prídavkom ortuti

1. Žiadna zmluvná strana nepovolí prostredníctvom vhodných opatrení výrobu, dovoz alebo vývoz produktov s prídavkom ortuti uvedených v časti I prílohy A po stanovenom dátume ukončenia týchto produktov okrem výnimiek uvedených v prílohe A, alebo ak má zmluvná strana registrovanú výnimku podľa článku 6.

2. Zmluvná strana môže ako alternatívu k odseku 1 v čase ratifikácie alebo po tom, ako zmena prílohy A pre túto zmluvnú stranu nadobudne platnosť, uviesť, že bude vykonávať iné opatrenia alebo stratégie na riešenie produktov uvedených v časti I prílohy A. Zmluvná strana si môže zvoliť túto možnosť len vtedy, ak môže dokázať, že v čase, keď oznámi sekretariátu svoje rozhodnutie využiť túto alternatívu, už znížila výrobu, dovoz a vývoz veľkej väčšiny produktov uvedených v časti I prílohy A na úroveň de minimis a že vykonala opatrenia alebo stratégie na zníženie používania ortuti v ďalších produktoch, ktoré nie sú uvedené v časti I prílohy A. Navyše každá zmluvná strana, ktorá si vyberie túto alternatívu:

   a) pri prvej príležitosti podá správu konferencii zmluvných strán s opisom realizovaných opatrení alebo stratégií vrátane vyčíslenia dosiahnutého zníženia;

   b) zavedie opatrenia alebo stratégie na zníženie používania ortuti v akýchkoľvek výrobkoch uvedených v časti I prílohy A, pri ktorých ešte nebola dosiahnutá hodnota de minimis;

   c) zváži ďalšie opatrenia na dosiahnutie ďalšieho zníženia a

d) nebude oprávnená uplatniť si výnimku podľa článku 6 pri žiadnej kategórii výrobkov, pri ktorej si zvolila túto alternatívu.

Najneskôr do piatich rokov odo dňa nadobudnutia platnosti dohovoru konferencia zmluvných strán ako súčasť procesu preskúmania podľa odseku 8 preskúma pokrok a účinnosť opatrení prijatých podľa tohto odseku.

3. Každá zmluvná strana prijíma opatrenia pre produkty s prídavkom ortuti uvedené v časti II prílohy A v súlade s ustanoveniami tam uvedenými.
4. Sekretariát na základe informácií poskytnutých zmluvnými stranami zhromaždí a bude spravovať informácie o produktoch s prídavkom ortuti a ich alternatívach a poskytne tieto informácie verejne k dispozícii. Sekretariát takisto verejne sprístupní akékoľvek ďalšie relevantné informácie, ktoré predkladajú zmluvné strany.
5. Každá zmluvná strana prijíma opatrenia na zabránenie zabudovaniu produktov s prídavkom ortuti do zmontovaných výrobkov, ktorých výroba, dovoz a vývoz nie sú povolené podľa tohto článku.
6. Každá zmluvná strana odrádza od výroby a obchodnej distribúcie produktov s prídavkom ortuti, na ktoré sa nevzťahuje žiadne známe použitie produktov s prídavkom ortuti, pred dátumom nadobudnutia platnosti dohovoru pre danú zmluvnú stranu, pokiaľ posúdenie rizík a prínosu nepreukáže prínos produktu pre životné prostredie a ľudské zdravie. Zmluvná strana poskytne sekretariátu podľa potreby informácie o takomto produkte vrátane všetkých informácií o rizikách a prínose produktu pre životné prostredie a ľudské zdravie. Sekretariát sprístupní tieto informácie verejnosti.
7. Každá zmluvná strana môže podať návrh sekretariátu na zaradenie produktu s prídavkom ortuti do prílohy A, ktorý musí obsahovať informácie týkajúce sa dostupnosti, technickej a ekonomickej realizovateľnosti alternatívnych produktov, ktoré neobsahujú ortuť, a ich riziká a prínos pre životné prostredie a ľudské zdravie, pričom zohľadní informácie podľa odseku 4.
8. Najneskôr do piatich rokov odo dňa nadobudnutia platnosti dohovoru konferencia zmluvných strán preskúma prílohu A a môže zvážiť zmeny tejto prílohy v súlade s článkom 27.
9. Pri posudzovaní prílohy A podľa odseku 8 konferencia zmluvných strán zohľadní aspoň:
   a) každý návrh predložený podľa odseku 7;
   b) informácie sprístupnené podľa odseku 4; a
   c) dostupnosť alternatív bez prídavku ortuti pre zmluvné strany, ktoré sú technicky a ekonomicky realizovateľné, s prihliadnutím na riziká a prínos pre životné prostredie a ľudské zdravie.

Článok 5

Výrobné procesy, v ktorých sa používa ortuť alebo zlúčeniny ortuti

1. Na účely tohto článku a prílohy B sa medzi výrobné procesy, v ktorých sa používa ortuť alebo zlúčeniny ortuti, nezahŕňajú procesy, pri ktorých sa využívajú produkty s prídavkom ortuti, procesy výroby produktov s prídavkom ortuti alebo procesy, pri ktorých sa spracúva odpad obsahujúci ortuť.
2. Žiadna zmluvná strana nepovolí prostredníctvom vhodných opatrení používanie ortuti alebo jej zlúčenín vo výrobných procesoch uvedených v časti I prílohy B po dátume ukončenia stanovenom v tejto prílohe vzhľadom na jednotlivé procesy okrem prípadov, keď zmluvná strana má registrovanú výnimku podľa článku 6.
3. Každá zmluvná strana prijíma opatrenia s cieľom obmedziť používanie ortuti alebo jej zlúčenín v procesoch uvedených v časti II prílohy B v súlade s ustanoveniami v nej uvedenými.
4. Sekretariát na základe informácií od zmluvných strán zhromažďuje a uchováva informácie o procesoch, v ktorých sa využíva ortuť alebo zlúčeniny ortuti, a ich alternatívach a sprístupní tieto informácie verejnosti. Zmluvné strany môžu predkladať aj ďalšie relevantné informácie, ktoré sekretariát musí sprístupňovať verejnosti.
5. Každá zmluvná strana s jedným alebo viacerými zariadeniami, ktoré používajú ortuť alebo

zlúčeniny ortuti vo výrobných procesoch uvedených v prílohe B:

a) prijme opatrenia na riešenie emisií a uvoľňovania ortuti alebo jej zlúčenín z týchto zariadení;

b) zahrnie do svojich správ predkladaných podľa článku 21 informácie o opatreniach prijatých podľa tohto odseku; a

c) usiluje sa identifikovať na svojom území zariadenia, ktoré využívajú ortuť alebo zlúčeniny ortuti na procesy uvedené v prílohe B, a predloží sekretariátu, najneskôr do troch rokov odo dňa nadobudnutia platnosti dohovoru pre ňu, informácie o počte a typoch týchto zariadení a predpokladané ročné množstvo ortuti alebo jej zlúčenín používaných v týchto zariadeniach. Sekretariát sprístupní tieto informácie verejnosti.

6. Žiadna zmluvná strana nepovolí používanie ortuti alebo jej zlúčenín v zariadeniach, ktoré neexistovali pred dátumom nadobudnutia platnosti dohovoru pre túto zmluvnú stranu, na ich použitie vo výrobných procesoch uvedených v prílohe B. Pre takéto zariadenia neplatia žiadne výnimky.

7. Každá zmluvná strana odrádza od vývoja akéhokoľvek zariadenia využívajúceho akékoľvek iné výrobné procesy, v ktorých sú ortuť alebo zlúčeniny ortuti používané zámerne, a ktoré neexistovalo pred dátumom nadobudnutia platnosti tohto dohovoru, s výnimkou prípadov, ak zmluvná strana môže preukázať k spokojnosti konferencie zmluvných strán, že výrobný proces prináša významné výhody pre životné prostredie a zdravie a že neexistujú žiadne technicky a ekonomicky uskutočniteľné dostupné alternatívy bez ortuti, ktoré by poskytovali takéto výhody.

8. Zmluvným stranám sa vyslovuje podpora, aby si vymieňali informácie o novom relevantnom technologickom vývoji, ekonomicky a technicky uskutočniteľných alternatívach bez obsahu ortuti a možných opatreniach a technikách na zníženie, a ak je to možné, elimináciu používania ortuti a jej zlúčenín, o emisiách a uvoľňovaní ortuti a jej zlúčenín z výrobných procesov uvedených v prílohe B.

9. Ktorákoľvek zmluvná strana môže predložiť návrh na zmenu prílohy B s cieľom zapísať do zoznamu výrobný proces, v ktorom sa používa ortuť alebo jej zlúčeniny. Musí obsahovať informácie týkajúce sa dostupnosti, technickej a ekonomickej realizovateľnosti alternatívnych produktov, ktoré neobsahujú ortuť, a ich rizík a prínosu pre daný proces.

10. Najneskôr do piatich rokov odo dňa nadobudnutia platnosti dohovoru konferencia zmluvných strán preskúma prílohu B a môže zvážiť zmeny uvedenej prílohy v súlade s článkom 27.

11. Pri posudzovaní prílohy B podľa odseku 10 konferencia zmluvných strán zohľadní aspoň:

a) každý návrh predložený podľa odseku 9;

b) informácie poskytnuté podľa odseku 4; a

c) dostupnosť alternatív bez prídavku ortuti pre zmluvné strany, ktoré sú technicky a ekonomicky realizovateľné, s prihliadnutím na riziká a prínos pre životné prostredie a ľudské zdravie.

Článok 6

Výnimky dostupné zmluvnej strane na požiadanie

1. Každý štát alebo organizácia regionálnej hospodárskej integrácie môže požiadať o registráciu jednej alebo viacerých výnimiek z dátumov ukončenia uvedených v prílohách A a B, ďalej len „výnimka“, na základe písomného oznámenia sekretariátu:

a) v čase pristúpenia k tomuto dohovoru alebo

b) v prípade akéhokoľvek produktu s prídavkom ortuti, ktorý sa doplnil do prílohy A prostredníctvom jej zmeny alebo výrobného procesu, pri ktorom sa používa ortuť, ktorý sa doplnil do prílohy B prostredníctvom jej zmeny, a to najneskôr ku dňu nadobudnutia platnosti danej zmeny pre túto zmluvnú stranu.

Každá takáto žiadosť musí byť doložená vyhlásením vysvetľujúcim potrebu výnimky pre túto zmluvnú stranu.

2. Výnimka môže byť zaregistrovaná buď vzhľadom na kategóriu uvedenú v prílohe A alebo B, alebo na podkategóriu, ktorú určil ktorýkoľvek štát alebo organizácia regionálnej hospodárskej integrácie.
3. Každá zmluvná strana, ktorá má jednu alebo viac výnimiek, musí byť identifikovaná v registri. Sekretariát musí vytvoriť a viesť register a sprístupniť ho verejnosti.
4. Register obsahuje:
   a) zoznam zmluvných strán, ktoré majú jednu alebo viac výnimiek;
   b) výnimku alebo výnimky registrované pre každú zmluvnú stranu; a
   c) dátum konca platnosti každej výnimky.
5. Pokiaľ zmluvná strana v registri neuviedla kratšiu lehotu, platnosť všetkých výnimiek podľa odseku 1 uplynie päť rokov po príslušnom dátume ukončenia uvedenom v prílohe A alebo B.
6. Konferencia zmluvných strán môže na žiadosť zmluvnej strany rozhodnúť o predĺžení výnimky na obdobie piatich rokov, pokiaľ zmluvná strana nepožaduje kratšiu dobu. Pri svojom rozhodovaní konferencia zmluvných strán bude brať do úvahy:
   a) správu zmluvnej strany s odôvodnením potreby predĺžiť výnimku a opisom uskutočnených a plánovaných činností na čo možno najrýchlejšie odstránenie potreby výnimky;
   b) dostupné informácie vrátane informácií o dostupnosti alternatívnych produktov a procesov bez ortuti alebo produktov a procesov, pri ktorých sa spotrebúva menšie množstvo ortuti než pri použití, na ktoré sa vzťahuje výnimka; a
   c) plánované alebo prebiehajúce činnosti na zabezpečenie uskladnenia ortuti a likvidácie odpadu ortuti environmentálne vhodným spôsobom.

   Výnimku pre každý produkt a dátum ukončenia možno predĺžiť len raz.
7. Zmluvná strana môže kedykoľvek odvolať výnimku písomným oznámením sekretariátu. Odvolanie výnimky nadobúda účinnosť dňom uvedeným v oznámení.
8. Bez ohľadu na odsek 1 nesmie žiadny štát ani organizácia regionálnej hospodárskej integrácie požiadať o registráciu výnimky po piatich rokoch po dátume ukončenia vzťahujúceho sa na príslušný produkt alebo proces, ktorý je uvedený v prílohe A alebo B, pokiaľ jedna alebo viac zmluvných strán nezostanú po schválení predĺženia podľa odseku 6 zaregistrované na účely výnimky pre daný produkt alebo proces. V takom prípade môže štát alebo organizácia regionálnej hospodárskej integrácie, v čase určenom v odseku 1 písm. a) a b), požiadať o výnimku pre daný produkt alebo proces, ktorá uplynie 10 rokov po príslušnom dátume ukončenia.
9. Žiadna strana nesmie mať výnimku v platnosti po uplynutí 10 rokov od dátumu ukončenia vzťahujúceho sa na produkt alebo proces uvedený v prílohe A alebo B.

Článok 7

Remeselná a drobná ťažba zlata

1. Opatrenia uvedené v tomto článku a v prílohe C sa vzťahujú na remeselnú a drobnú ťažbu zlata a jeho spracovanie, v ktorom sa amalgamácia ortuťou používa na extrakciu zlata z rudy.
2. Každá zmluvná strana, ktorá má na svojom území remeselnú a drobnú ťažbu zlata a jeho spracovanie, ktoré sú predmetom tohto článku, prijme opatrenia na zníženie, a pokiaľ možno na elimináciu používania ortuti a jej zlúčenín, jej emisií a uvoľňovania do životného prostredia z takejto ťažby a spracovania.
3. Každá zmluvná strana, ktorá zistí, že remeselná a drobná ťažba zlata a jeho spracovanie na jej území presahuje zanedbateľnú mieru, oznámi túto skutočnosť sekretariátu. Ak zmluvná strana dospeje k takému zisteniu, tak:
   a) vypracuje a začne realizovať národný akčný plán v súlade s prílohou C;
   b) predloží svoj národný akčný plán na sekretariát najneskôr do troch rokov po tom, ako dohovor pre túto zmluvnú stranu nadobudne platnosť, alebo do troch rokov po oznámení sekretariátu, podľa toho, čo nastane neskôr; a

c) následne poskytuje každé tri roky prehľad o pokroku pri plnení svojich záväzkov podľa tohto článku a tieto prehľady zahrnie do svojich správ predkladaných podľa článku 21.

4. Zmluvné strany môžu podľa potreby spolupracovať navzájom a s príslušnými medzivládnymi organizáciami a ďalšími subjektmi v záujme dosiahnutia cieľov uvedených v tomto článku. Táto spolupráca môže zahŕňať:

a) vývoj stratégií, aby sa zabránilo zneužívaniu ortuti alebo jej zlúčenín určených na použitie v remeselnej a drobnej ťažbe zlata a pri jeho spracovaní;

b) iniciatívy v oblasti vzdelávania, prác v teréne a budovania kapacít;

c) podporu výskumu udržateľných alternatívnych postupov bez využívania ortuti;

d) poskytovanie technickej a finančnej pomoci;

e) partnerstvo na pomoc pri plnení svojich záväzkov podľa tohto článku; a

f) využívanie existujúcich mechanizmov výmeny informácií na podporu znalostí a najlepších environmentálnych postupov a alternatívnych technológií, ktoré sú environmentálne, technicky, sociálne a ekonomicky životaschopné.

Článok 8
Emisie

1. Tento článok sa týka regulovania, a kde je to možné, zníženia emisií ortuti a jej zlúčenín, ktoré sú často uvádzané ako „celkový obsah ortuti“, do atmosféry prostredníctvom opatrení na obmedzenie emisií z bodových zdrojov, ktoré spadajú do kategórií zdrojov uvedených v prílohe D.

2. Na účely tohto článku:

a) „emisie“ sú emisie ortuti alebo jej zlúčenín do atmosféry;

b) „relevantný zdroj“ je zdroj spadajúci do jednej z kategórií zdrojov uvedených v prílohe D. Zmluvná strana môže, ak sa tak rozhodne, stanoviť kritériá na určenie zdrojov zahrnutých do kategórie zdrojov uvedených v prílohe D, ak tieto kritériá pre všetky kategórie zahŕňajú aspoň 75 percent emisií z tejto kategórie;

c) „nový zdroj“ je akýkoľvek relevantný zdroj v rámci kategórie uvedenej v prílohe D, ktorého stavba alebo podstatná úprava sa začala minimálne jeden rok od:

i) nadobudnutia platnosti tohto dohovoru pre príslušnú zmluvnú stranu alebo

ii) nadobudnutia platnosti zmeny prílohy D pre danú zmluvnú stranu, pričom sa na zdroj začínajú vzťahovať ustanovenia tohto dohovoru iba na základe danej zmeny;

d) „podstatná zmena“ je zmena príslušného zdroja, ktorej dôsledkom je výrazné zvýšenie emisií, pričom sú vylúčené zmeny emisií vyplývajúce zo získavania vedľajších produktov. Rozhodnutie o tom, či je zmena podstatná, alebo nie, prináleží zmluvnej strane;

e) „existujúci zdroj“ je každý relevantný zdroj, ktorý nie je novým zdrojom;

f) „hraničná hodnota emisií“ je limit koncentrácie, hmotnostných alebo emisných hodnôt ortuti alebo jej zlúčenín, ktoré sa často vyjadrujú ako „celkový obsah ortuti“, emitovaných z bodového zdroja.

3. Zmluvná strana s relevantnými zdrojmi prijme opatrenia na obmedzenie emisií a môže pripraviť národný plán, v ktorom uvedie opatrenia, ktoré sa majú prijať na obmedzenie emisií, a jeho zameranie, ciele a očakávané výsledky. Každý plán musí byť predložený konferencii zmluvných strán do štyroch rokov odo dňa, keď dohovor nadobudne platnosť pre danú zmluvnú stranu. Ak zmluvná strana vytvorí plán vykonávania v súlade s článkom 20, môže doň zahrnúť aj plán pripravený podľa tohto odseku.

4. Každá zmluvná strana musí vyžadovať, aby sa v jej nových zdrojoch čo najskôr využívali najlepšie dostupné techniky a najlepšie environmentálne postupy na reguláciu, a ak je to uskutočniteľné, na zníženie emisií, najneskôr však do piatich rokov odo dňa, keď dohovor nadobudne platnosť pre danú zmluvnú stranu. Zmluvná strana môže uplatňovať hraničné hodnoty emisií, ktoré sú v súlade s používaním najlepších dostupných techník.

5. Pokiaľ ide o existujúce zdroje, každá zmluvná strana s prihliadnutím na vnútroštátnu situáciu a ekonomickú a technickú vykonateľnosť a dostupnosť opatrení čo najskôr zahrnie a zavedie do akéhokoľvek národného plánu jedno alebo viac z týchto opatrení; najneskôr to vykoná do 10 rokov od dátumu, keď dohovor nadobudne platnosť pre danú zmluvnú stranu:
   a) kvantifikovaný cieľ na reguláciu, a kde je to možné, na zníženie emisií z relevantných zdrojov;
   b) hraničné hodnoty emisií na reguláciu, a kde je to možné, na zníženie emisií z relevantných zdrojov;
   c) používanie najlepších dostupných techník a najlepších environmentálnych postupov na reguláciu emisií z relevantných zdrojov;
   d) regulačné stratégie pre viaceré druhy škodlivých látok, ktoré by boli prínosné aj pre reguláciu emisií ortuti;
   e) alternatívne opatrenia na zníženie emisií z relevantných zdrojov.
6. Zmluvné strany môžu použiť rovnaké opatrenia pri všetkých relevantných existujúcich zdrojoch alebo môžu prijať iné opatrenia v závislosti od rôznych kategórií zdrojov. Zmluvná strana uplatňuje tieto opatrenia s cieľom dosiahnuť postupom času primeraný pokrok pri znižovaní emisií.
7. Každá zmluvná strana vytvorí čo najskôr, najneskôr však do piatich rokov od dátumu, keď dohovor nadobudne platnosť pre danú zmluvnú stranu, inventár emisií z relevantných zdrojov, ktorý bude následne viesť.
8. Konferencia zmluvných strán na svojom prvom zasadnutí prijme usmernenia týkajúce sa:
   a) najlepších dostupných techník a najlepších environmentálnych postupov, pričom prihliadne na rozdiely medzi novými a existujúcimi zdrojmi a potrebu znížiť na minimum vzájomné účinky jednotlivých prostredí (cross-media effects); a
   b) podpory pre zmluvné strany pri vykonávaní opatrení uvedených v odseku 5, najmä pri určovaní cieľov a stanovení hraničných hodnôt emisií.
9. Konferencia zmluvných strán čo najskôr prijme usmernenia týkajúce sa:
   a) kritérií, ktoré môžu zmluvné strany vypracovať podľa odseku 2 písm. b);
   b) metodiky prípravy inventárov emisií.
10. Konferencia zmluvných strán preskúmava a v prípade potreby aktualizuje usmernenia vypracované podľa odsekov 8 a 9. Zmluvné strany vezmú do úvahy tieto usmernenia pri vykonávaní príslušných ustanovení tohto článku.
11. Každá zmluvná strana zahrnie informácie o vykonávaní tohto článku do svojich správ predkladaných podľa článku 21, najmä informácie týkajúce sa opatrení prijatých v súlade s odsekmi 4 až 7 a účinnosti týchto opatrení.

Článok 9
Uvoľňovanie ortuti

1. Tento článok sa týka regulácie, a kde je to možné, znižovania uvoľňovania ortuti a jej zlúčenín, ktoré sú často uvádzané ako „celkový obsah ortuti“, do pôdy a vody z relevantných bodových zdrojov, ktoré nie sú predmetom iných ustanovení tohto dohovoru.
2. Na účely tohto článku:
   a) „uvoľňovanie“ je uvoľňovanie ortuti alebo jej zlúčenín do pôdy alebo vody;
   b) „relevantný zdroj“ je akýkoľvek významný antropogénny bodový zdroj uvoľňovania zistený zmluvnou stranou, ktorý nie je predmetom iných ustanovení tohto dohovoru;
   c) „nový zdroj“ je akýkoľvek relevantný zdroj, ktorého stavba alebo podstatná zmena sa začala minimálne jeden rok odo dňa nadobudnutia platnosti dohovoru pre príslušnú zmluvnú stranu;
   d) „podstatná zmena“ je zmena príslušného zdroja, ktorej dôsledkom je výrazné zvýšenie uvoľňovania znečistenia, pričom sú vylúčené zmeny uvoľňovania vyplývajúce zo získavania

vedľajších produktov. Rozhodnutie o tom, či je zmena podstatná alebo nie, prináleží zmluvnej strane;

e) „existujúci zdroj“ je každý relevantný zdroj, ktorý nie je novým zdrojom;

f) „hraničná hodnota uvoľňovania“ znamená limit koncentrácie alebo množstva ortuti alebo jej zlúčenín, ktoré sa často vyjadrujú ako „celkový obsah ortuti“, uvoľňovaných z bodového zdroja.

3. Každá zmluvná strana najneskôr do troch rokov odo dňa nadobudnutia platnosti dohovoru pre príslušnú zmluvnú stranu a potom v pravidelnom intervale identifikuje príslušné kategórie bodových zdrojov.

4. Zmluvná strana s relevantnými zdrojmi prijme opatrenia na reguláciu uvoľňovania a môže pripraviť národný plán, v ktorom uvedie opatrenia, ktoré sa majú prijať na reguláciu uvoľňovania, ako aj jeho zameranie, ciele a očakávané výsledky. Každý plán musí byť predložený konferencii zmluvných strán do štyroch rokov odo dňa, keď dohovor nadobudne platnosť pre danú zmluvnú stranu. Ak zmluvná strana vytvorí plán vykonávania v súlade s článkom 20, môže doň zahrnúť aj plán pripravený podľa tohto odseku.

5. Opatrenia musia podľa potreby zahŕňať jeden alebo viac z týchto bodov:

a) hraničné hodnoty uvoľňovania na reguláciu, a kde je to možné, na zníženie uvoľňovania z relevantných zdrojov;

b) použitie najlepších dostupných techník a najlepších environmentálnych postupov v záujme regulácie uvoľňovania z relevantných zdrojov;

c) regulačnú stratégiu vzťahujúcu sa na viaceré druhy znečisťujúcich látok, ktorá by bola prínosná aj pre reguláciu emisií ortuti;

d) alternatívne opatrenia na zníženie uvoľňovania z relevantných zdrojov.

6. Každá zmluvná strana vytvorí čo najskôr, najneskôr však do piatich rokov odo dňa nadobudnutia platnosti dohovoru pre danú zmluvnú stranu, inventár uvoľňovania z relevantných zdrojov, ktorý bude následne viesť.

7. Konferencia zmluvných strán čo najskôr prijme usmernenia týkajúce sa:

a) najlepších dostupných techník a najlepších environmentálnych postupov, pričom prihliadne na rozdiely medzi novými a existujúcimi zdrojmi a potrebu znížiť na minimum vzájomné účinky jednotlivých prostredí (cross-media effects);

b) metodiky prípravy inventárov uvoľňovania.

8. Každá zmluvná strana zahrnie do svojich správ predkladaných podľa článku 21 informácie o vykonávaní tohto článku, najmä informácie týkajúce sa opatrení prijatých v súlade s odsekmi 3 až 6 a účinnosti týchto opatrení.

Článok 10

Dočasné uskladnenie ortuti, ktorá nie je odpadom, environmentálne vhodným spôsobom

1. Tento článok sa vzťahuje na dočasné uskladnenie ortuti a jej zlúčenín, ako sú definované v článku 3, ktoré nespadajú do vymedzenia pojmu odpadovej ortuti stanoveného v článku 11.

2. Každá zmluvná strana prijme opatrenia, ktorými sa zabezpečí, aby sa pri zohľadnení akýchkoľvek usmernení a v súlade so všetkými požiadavkami prijatými podľa odseku 3 dočasné uskladnenie ortuti a jej zlúčenín určených na použitie povolené zmluvnej strane na základe tohto dohovoru vykonávalo environmentálne vhodným spôsobom.

3. Konferencia zmluvných strán prijme usmernenia o dočasnom uskladnení ortuti a jej zlúčenín environmentálne vhodným spôsobom, pričom zohľadní všetky príslušné usmernenia vypracované v rámci Bazilejského dohovoru o riadení pohybov nebezpečných odpadov cez hranice štátov a ich zneškodňovaní a ďalšie dôležité pokyny. Konferencia zmluvných strán môže v súlade s článkom 27 prijať požiadavky na dočasné uskladnenie v dodatočnej prílohe k tomuto dohovoru.

4. Zmluvné strany spolupracujú podľa potreby navzájom a s príslušnými medzivládnymi organizáciami a ďalšími subjektmi v záujme zlepšenia budovania kapacít na dočasné

uskladnenie takej ortuti a jej zlúčenín environmentálne vhodným spôsobom.

Článok 11

Odpadová ortuť

1. Príslušné definície Bazilejského dohovoru o riadení pohybov nebezpečných odpadov cez hranice štátov a ich zneškodňovaní sa vzťahujú na odpad v rozsahu pôsobnosti tohto dohovoru pre zmluvné strany Bazilejského dohovoru. Zmluvné strany tohto dohovoru, ktoré nie sú zmluvnými stranami Bazilejského dohovoru, uplatňujú tieto definície ako usmernenie pri uplatnení na odpad, ktorý spadá do oblasti pôsobnosti tohto dohovoru.
2. Na účely tohto dohovoru odpadová ortuť znamená látky alebo predmety, ktoré:
   a) pozostávajú z ortuti alebo zlúčenín ortuti;
   b) obsahujú ortuť a zlúčeniny ortuti alebo
   c) sú kontaminované ortuťou alebo jej zlúčeninami v množstve vyššom, než sú príslušné prahové hodnoty, ktoré stanovila konferencia zmluvných strán v spolupráci s príslušnými orgánmi Bazilejského dohovoru harmonizovaným spôsobom, pričom sa tieto látky alebo predmety zneškodňujú alebo sú určené na zneškodnenie, alebo ktorých zneškodnenie sa vyžaduje na základe ustanovení vnútroštátneho práva alebo tohto dohovoru. Táto definícia vylučuje nadložia, odpadovú horninu a hlušinu z ťažby okrem primárnej ťažby ortuti, pokiaľ neobsahujú ortuť alebo zlúčeniny ortuti nad prahovými hodnotami, ktoré stanovila konferencia zmluvných strán.
3. Každá zmluvná strana prijme vhodné opatrenia, aby:
   a) sa s odpadovou ortuťou nakladalo environmentálne vhodným spôsobom pri zohľadnení usmernení vypracovaných na základe Bazilejského dohovoru a v súlade s požiadavkami, ktoré konferencia zmluvných strán prijme v ďalšej prílohe v súlade s článkom 27. Pri vypracúvaní požiadaviek konferencia zmluvných strán vezme do úvahy predpisy a programy zmluvných strán o nakladaní s odpadom;
   b) sa odpadová ortuť obnovovala, recyklovala, rekultivovala a priamo opätovne používala len na účely použitia povoleného zmluvnej strane na základe tohto dohovoru alebo sa likvidovala environmentálne vhodným spôsobom podľa odseku 3 písm. a);
   c) sa odpadová ortuť v prípade zmluvných strán Bazilejského dohovoru neprepravovala cez medzinárodné hranice; výnimkou je prípad, ak sa prepravuje na účel zneškodnenia odpadu environmentálne vhodným spôsobom v súlade s týmto článkom a s uvedeným dohovorom. V prípade, keď sa Bazilejský dohovor nevzťahuje na prepravu cez medzinárodné hranice, zmluvné strany umožnia prepravu až po zohľadnení príslušných medzinárodných pravidiel, noriem a usmernení.
4. Konferencia zmluvných strán sa snaží úzko spolupracovať s príslušnými orgánmi Bazilejského dohovoru pri preskúmaní a prípadne aktualizácii usmernení uvedených v odseku 3 písm. a).
5. Zmluvné strany sa vyzývajú, aby spolupracovali medzi sebou navzájom a s príslušnými medzivládnymi organizáciami a ďalšími subjektmi podľa potreby s cieľom rozvíjať a udržiavať globálne, regionálne a národné kapacity na nakladanie s odpadovou ortuťou environmentálne vhodným spôsobom.

Článok 12

Kontaminované miesta

1. Každá zmluvná strana sa bude usilovať o rozvoj vhodných stratégií na identifikáciu a posúdenie miest znečistených ortuťou alebo jej zlúčeninami.
2. Akékoľvek opatrenia na zníženie rizík, ktoré tieto miesta predstavujú, sa zrealizujú environmentálne vhodným spôsobom a budú zahŕňať, ak je to vhodné, aj posúdenie rizík pre ľudské zdravie a životné prostredie, ktoré predstavujú ortuť alebo jej zlúčeniny, ktoré sa na týchto miestach nachádzajú.
3. Konferencia zmluvných strán prijme usmernenia týkajúce sa správy kontaminovaných miest, ktoré môžu zahŕňať metódy a postupy na:
   a) identifikáciu a charakteristiku miesta;

b) zapojenie verejnosti;

c) hodnotenie rizík pre ľudské zdravie a životné prostredie;

d) možnosti riadenia rizík, ktoré predstavujú kontaminované miesta;

e) vyhodnotenie prínosu a nákladov; a

f) overenie výsledkov.

4. Zmluvným stranám sa vyslovuje podpora v tom, aby spolupracovali pri vytváraní stratégií a realizácii aktivít zameraných na identifikáciu, vyhodnotenie, riadenie a v prípade potreby sanáciu kontaminovaných miest, ako aj na určenie priorít v tejto oblasti.

Článok 13

Finančné zdroje a mechanizmus

1. Každá zmluvná strana sa zaväzuje poskytnúť v rámci svojich možností zdroje vzhľadom na tie vnútroštátne činnosti, ktoré sú určené na vykonávanie tohto dohovoru, v súlade so svojou vnútroštátnou politikou, prioritami, plánmi a programami. Tieto zdroje môžu zahŕňať vnútroštátne financovanie prostredníctvom príslušných politík, stratégií rozvoja a štátnych rozpočtov a dvojstranné a mnohostranné financovanie, ako aj zapojenie súkromného sektora.
2. Celková účinnosť vykonávania tohto dohovoru zmluvnými stranami, ktoré sú rozvojovými krajinami, bude súvisieť s účinným vykonávaním tohto článku.
3. Dôrazne sa odporúča, aby sa činnosti v rámci mnohostranných, regionálnych a dvojstranných zdrojov finančnej a technickej pomoci, ako aj budovania kapacít a transferu technológií intenzívnejšie zamerali na oblasť ortuti pri podpore zmluvných strán, ktoré sú rozvojovými krajinami, pri vykonávaní tohto dohovoru v súvislosti s finančnými zdrojmi, technickou pomocou a transferom technológií.
4. Zmluvné strany vo svojich opatreniach týkajúcich sa financovania plne zohľadnia špecifické potreby a osobitné okolnosti zmluvných strán, ktoré sú malými ostrovnými rozvojovými štátmi alebo menej rozvinutými krajinami.
5. Týmto sa vymedzuje mechanizmus na poskytovanie primeraných, predvídateľných a včasných finančných prostriedkov. Tento mechanizmus slúži na podporu zmluvných strán, ktoré sú rozvojovými krajinami, a zmluvných strán s transformujúcim sa hospodárstvom pri vykonávaní ich záväzkov podľa tohto dohovoru.
6. Mechanizmus zahrňuje:

   a) Globálny trustový fond pre životné prostredie; a

   b) osobitný medzinárodný program na podporu budovania kapacít a technickej pomoci.
7. Globálny trustový fond pre životné prostredie poskytne nové, predvídateľné, primerané a včasné finančné prostriedky na pokrytie nákladov na podporu vykonávania tohto dohovoru, ako bolo dohodnuté na jeho konferencii zmluvných strán. Na účely tohto dohovoru bude Globálny trustový fond pre životné prostredie prevádzkovaný pod vedením konferencie zmluvných strán a bude sa jej zodpovedať. Konferencia zmluvných strán poskytuje usmernenie k celkovým stratégiám, politikám, programovým prioritám a oprávnenosti na prístup k finančným prostriedkom a ich využitie. Okrem toho konferencia zmluvných strán poskytuje aj usmernenia týkajúce sa orientačného zoznamu kategórií činností, ktoré by mohli získať podporu z Globálneho trustového fondu pre životné prostredie. Globálny trustový fond pre životné prostredie poskytne prostriedky na pokrytie dohodnutých prírastkových nákladov na dosiahnutie globálneho environmentálneho prínosu a dohodnutých celkových nákladov niektorých podporných činností.
8. Globálny trustový fond pre životné prostredie pri poskytovaní prostriedkov na činnosť zohľadňuje potenciálne zníženie ortuti v dôsledku navrhovanej činnosti vo vzťahu k jej nákladom.
9. Na účely tohto dohovoru bude program uvedený v odseku 6 písm. b) prevádzkovaný pod vedením konferencie zmluvných strán a bude sa jej zodpovedať. Konferencia zmluvných strán na svojom prvom zasadnutí rozhodne o hostiteľskej inštitúcii programu, ktorá musí byť existujúcim orgánom, a určí ústrednú líniu programu vrátane dĺžky jeho trvania. Všetkým

zmluvným stranám a ďalším zainteresovaným stranám sa adresuje výzva, aby poskytli finančné prostriedky na program na dobrovoľnej báze.

10. Konferencia zmluvných strán a subjekty tvoriace mechanizmus sa na prvom zasadnutí konferencie zmluvných strán dohodnú na opatreniach, na základe ktorých sa uvedené odseky začnú vykonávať.

11. Konferencia zmluvných strán preskúma, najneskôr na svojom treťom zasadnutí a potom v pravidelných intervaloch, úroveň financovania, usmernenia poskytnuté konferenciou zmluvných strán subjektom povereným úlohami na zabezpečenie fungovania mechanizmu vytvoreného podľa tohto článku a ich účinnosti, ako aj ich primeranosti na riešenie meniacich sa potrieb zmluvných strán, ktoré sú rozvojovými krajinami, a zmluvných strán s transformujúcim sa hospodárstvom. Na základe tohto vyhodnotenia prijme príslušné kroky na zlepšenie efektívnosti mechanizmu.

12. Všetkým zmluvným stranám sa adresuje výzva prispieť k mechanizmu v rámci ich možností. Účelom mechanizmu je podporiť poskytovanie prostriedkov z iných zdrojov vrátane súkromného sektora a úsilie mobilizovať tieto prostriedky v záujme činností, ktorým z nich plynie podpora.

Článok 14
Budovanie kapacít, technická podpora a transfer technológií

1. Zmluvné strany spolupracujú na poskytovaní podľa svojich možností včasného a vhodného budovania kapacít a technickej podpory zmluvným stranám, ktoré sú rozvojovými krajinami, a najmä najmenej rozvinutými krajinami alebo malými ostrovnými rozvojovými štátmi, a zmluvným stranám s transformujúcim sa hospodárstvom s cieľom poskytnúť im pomoc pri vykonávaní ich povinností podľa tohto dohovoru.

2. Budovanie kapacít a technická pomoc podľa odseku 1 a článku 13 sa môžu realizovať prostredníctvom regionálnych, subregionálnych a národných opatrení vrátane existujúcich regionálnych a subregionálnych centier, prostredníctvom iných multilaterálnych a bilaterálnych prostriedkov a prostredníctvom partnerstiev vrátane partnerstiev, ktoré zahŕňajú aj súkromný sektor. Je potrebné snažiť sa o spoluprácu a koordináciu s inými multilaterálnymi dohodami o životnom prostredí v oblasti chemických látok a odpadov v záujme zvýšenia účinnosti technickej pomoci a jej poskytnutia.

3. Zmluvné strany, ktoré sú rozvinutými krajinami, a iné zmluvné strany budú podporovať a napomôžu v rámci svojich možností a prípadne s podporou súkromného sektora a iných príslušných zainteresovaných strán rozvoj, transfer a šírenie environmentálne vhodných najnovších alternatívnych technológií a prístup k nim pre zmluvné strany, ktoré sú rozvojovými krajinami, a najmä najmenej rozvinutými krajinami alebo malými ostrovnými rozvojovými štátmi, a zmluvné strany s transformujúcim sa hospodárstvom, aby posilnili ich schopnosť účinne vykonávať tento dohovor.

4. Konferencia zmluvných strán do svojho druhého zasadnutia a potom v pravidelných intervaloch vezme do úvahy vyjadrenia a správy od zmluvných strán vrátane správ predložených podľa článku 2, ako aj informácie poskytnuté ďalšími zainteresovanými stranami:

   a) zváži informácie o existujúcich iniciatívach a dosiahnutom pokroku vo vzťahu k alternatívnym technológiám;

   b) zváži potreby zmluvných strán, najmä zmluvných strán, ktoré sú rozvojovými krajinami, v oblasti alternatívnych technológií; a

   c) identifikuje problémy, ktorým zmluvné strany, najmä zmluvné strany, ktoré sú rozvojovými krajinami, čelili pri transfere technológií.

5. Konferencia zmluvných strán vydá odporúčania, ako zlepšiť budovanie kapacít, technickú pomoc a transfer technológií podľa tohto článku.

Článok 15
Výbor pre vykonávanie a dodržiavanie predpisov

1. Týmto sa zriaďuje mechanizmus vrátane výboru ako pomocného orgánu konferencie zmluvných strán na podporu vykonávania všetkých ustanovení tohto dohovoru a kontrolu ich

dodržiavania. Mechanizmus vrátane výboru má podpornú povahu a musí venovať osobitnú pozornosť jednotlivým vnútroštátnym možnostiam a okolnostiam zmluvných strán.

2. Výbor podporuje vykonávanie a kontroluje dodržiavanie všetkých ustanovení tohto dohovoru. Výbor posudzuje individuálne aj systémové otázky spojené s vykonávaním a dodržiavaním predpisov a prípadne vydáva odporúčania pre konferenciu zmluvných strán.
3. Výbor sa skladá z 15 členov menovaných zmluvnými stranami a zvolených konferenciou zmluvných strán s náležitým zreteľom na spravodlivé zemepisné zastúpenie na základe piatich regiónov Organizácie Spojených národov; prví členovia sú zvolení na prvom zasadnutí konferencie zmluvných strán a následne v súlade s rokovacím poriadkom schváleným konferenciou zmluvných strán podľa odseku 5; členovia výboru musia mať odbornú spôsobilosť v oblasti súvisiacej s týmto dohovorom a zloženie výboru musí vykazovať primeranú vyváženosť odborných znalostí.
4. Výbor sa môže zaoberať otázkami na základe:
   a) písomného podania ktorejkoľvek zmluvnej strany s ohľadom na vlastné dodržiavanie;
   b) národných správ v súlade s článkom 21; a
   c) žiadostí konferencie zmluvných strán.
5. Výbor zostaví svoj rokovací poriadok, ktorý musí schváliť konferencia zmluvných strán na svojom druhom zasadnutí; konferencia zmluvných strán môže prijať ďalšie podmienky pre výbor.
6. Výbor sa usiluje o prijatie všetkých svojich odporúčaní na základe dohody. Ak všetky snahy o dosiahnutie dohody boli vyčerpané bez toho, aby sa dosiahla, dané odporúčanie bude prijaté v krajnom prípade trojštvrtinovou väčšinou prítomných a hlasujúcich členov na základe dvojtretinového kvóra všetkých členov.

Článok 16
Zdravotné aspekty

1. Zmluvným stranám sa adresuje výzva, aby:
   a) podporovali rozvoj a vykonávanie stratégií a programov na identifikáciu a ochranu ohrozeného obyvateľstva, najmä zraniteľných skupín obyvateľstva, čo môže zahŕňať prijatie vedecky podložených zdravotníckych pokynov týkajúcich sa vystavenia ortuti a jej zlúčeninám, prípadné stanovenie cieľov na zníženie vystavenia ortuti a osvetu za účasti verejného zdravotníctva a iných dotknutých odvetví;
   b) podporovali rozvoj a zavádzanie vedecky podložených vzdelávacích a preventívnych programov o vystavení ortuti a jej zlúčeninám v zamestnaní;
   c) podporovali primeranú zdravotnú starostlivosť zameranú na prevenciu, liečbu a starostlivosť o obyvateľstvo postihnuté vystavením ortuti alebo jej zlúčeninám; a
   d) vytvorili a posilnili podľa potreby inštitucionálne a odborné zdravotné kapacity pre prevenciu, diagnostiku, liečbu a monitorovanie zdravotných rizík spojených s vystavením ortuti a jej zlúčeninám.
2. Konferencia zmluvných strán pri posudzovaní otázok a činností týkajúcich sa zdravia by mala podľa potreby:
   a) konzultovať a spolupracovať so Svetovou zdravotníckou organizáciou, Medzinárodnou organizáciou práce a inými príslušnými medzivládnymi organizáciami; a
   b) podporovať spoluprácu a výmenu informácií so Svetovou zdravotníckou organizáciou, Medzinárodnou organizáciou práce a inými príslušnými medzivládnymi organizáciami.

Článok 17
Výmena informácií

1. Každá zmluvná strana uľahčuje výmenu:
   a) vedeckých, technických, ekonomických a právnych informácií týkajúcich sa ortuti a jej zlúčenín vrátane toxikologických, ekotoxikologických a bezpečnostných informácií;

b) informácií o znížení alebo eliminácii výroby, používania, emisií a uvoľňovania ortuti a jej zlúčenín, ako aj o obchodu s nimi;

c) informácií o technicky a ekonomicky realizovateľných alternatívach k:

i) produktom s prídavkom ortuti;

ii) výrobným postupom, pri ktorých sa používa ortuť alebo jej zlúčeniny; a

iii) činnostiam a postupom, pri ktorých dochádza k vypúšťaniu alebo uvoľňovaniu ortuti alebo jej zlúčenín vrátane informácií o zdravotných a environmentálnych rizikách a ekonomických a sociálnych nákladoch a výhodách týchto alternatív; a

d) epidemiologických informácií týkajúcich sa zdravotných účinkov spojených s vystavením ortuti a jej zlúčeninám v úzkej spolupráci so Svetovou zdravotníckou organizáciou, prípadne s inými príslušnými organizáciami.

2. Zmluvné strany si môžu vymieňať informácie uvedené v odseku 1 priamo, prostredníctvom sekretariátu alebo prípadne v spolupráci s ďalšími príslušnými organizáciami vrátane sekretariátov dohovorov o chemických látkach a odpadoch.

3. Sekretariát uľahčuje spoluprácu pri výmene informácií uvedených v tomto článku, ako aj s príslušnými organizáciami vrátane sekretariátov multilaterálnych dohôd o životnom prostredí a ďalších medzinárodných iniciatív. Okrem informácií od zmluvných strán musia tieto informácie zahŕňať aj informácie od medzivládnych a mimovládnych organizácií s odbornými znalosťami v oblasti ortuti a od národných i medzinárodných inštitúcií s takou odbornosťou.

4. Každá zmluvná strana určí národné kontaktné miesto na výmenu informácií podľa tohto dohovoru aj s ohľadom na súhlas dovážajúcich zmluvných strán podľa článku 3.

5. Na účely tohto dohovoru sa informácie o zdraví a bezpečnosti ľudí a životného prostredia nepovažujú za dôverné. Zmluvné strany, ktoré si vymieňajú ďalšie informácie podľa tohto dohovoru, chránia akékoľvek dôverné informácie podľa vzájomnej dohody.

Článok 18

Verejné informácie, zvyšovanie informovanosti a vzdelávanie

1. Každá zmluvná strana podľa svojich možností podporuje a uľahčuje:

a) poskytovanie dostupných informácií verejnosti o:

i) zdravotných a environmentálnych účinkoch ortuti a jej zlúčenín;

ii) alternatívach ortuti a jej zlúčenín;

iii) témach uvedených v článku 17 odseku 1;

iv) výsledkoch svojej výskumnej, vývojovej a monitorovacej činnosti podľa článku 19; a

v) činnostiach zameraných na splnenie svojich záväzkov podľa tohto dohovoru;

b) vzdelávanie, školenia a zvyšovanie informovanosti verejnosti v súvislosti s účinkami vystavenia ortuti a jej zlúčeninám na ľudské zdravie a životné prostredie, prípadne v spolupráci s príslušnými medzivládnymi a mimovládnymi organizáciami a ohrozenými skupinami obyvateľstva.

2. Každá zmluvná strana využíva existujúce mechanizmy alebo zváži vytvorenie mechanizmov, ako je register uvoľňovania alebo prenosu znečisťujúcich látok tam, kde je to vhodné, na zhromažďovanie a šírenie informácií o odhadoch svojich ročných množstiev ortuti a jej zlúčenín, ktoré sú vypúšťané, uvoľňované alebo zneškodňované prostredníctvom ľudskej činnosti.

Článok 19

Výskum, vývoj a monitorovanie

1. Zmluvné strany sa pri zohľadnení svojich osobitných okolností a možností usilujú o spoluprácu s cieľom rozvíjať a zlepšovať:

a) inventáre použitia, spotreby a antropogénnych emisií ortuti a jej zlúčenín do ovzdušia a ich uvoľňovania do vody a pôdy;

b) modelovanie a geograficky reprezentatívne monitorovanie hladín ortuti a jej zlúčenín pri

ohrozených skupinách obyvateľstva a v zložkách životného prostredia vrátane biotických zložiek, ako sú ryby, morské cicavce, morské korytnačky a vtáky, ako aj spoluprácu pri zhromažďovaní a výmene relevantných a príslušných vzoriek;

c) posúdenie vplyvu ortuti a jej zlúčenín na ľudské zdravie a životné prostredie vrátane sociálnych, ekonomických a kultúrnych vplyvov, najmä pokiaľ ide o ohrozené skupiny obyvateľstva;

d) harmonizované metodiky pre činnosti vykonávané podľa písmen a), b) a c);

e) informácie o environmentálnom cykle, preprave (vrátane diaľkovej prepravy a uloženia), transformácii a výskyte ortuti a jej zlúčenín v celej škále ekosystémov, pričom sa náležite prihliada na rozdiely medzi antropogénnymi a prírodnými emisiami a uvoľňovaním ortuti a remobilizáciou ortuti z historického úložiska;

f) informácie o obchodovaní s ortuťou a jej zlúčeninami a produktmi s prídavkom ortuti; a

g) informácie a výskum v oblasti technickej a ekonomickej dostupnosti produktov a procesov bez ortuti a najlepších dostupných techník a najlepších environmentálnych postupov na zníženie a monitorovanie emisií a uvoľňovania ortuti a jej zlúčenín.

2. Zmluvné strany by mali pri vykonávaní činností uvedených v odseku 1 prípadne vychádzať z existujúcich monitorovacích sietí a výskumných programov.

Článok 20

Plány vykonávania

1. Každá zmluvná strana môže pri zohľadnení svojich vnútroštátnych podmienok po počiatočnom posúdení vyvinúť a realizovať plán vykonávania zameraný na plnenie záväzkov podľa tohto dohovoru. Každý takýto plán by mala odovzdať sekretariátu hneď po jeho vypracovaní.
2. Každá zmluvná strana môže pri zohľadnení svojich vnútroštátnych podmienok a na základe usmernení konferencie zmluvných strán a iných relevantných usmernení preskúmať a aktualizovať svoj plán vykonávania.
3. Zmluvné strany pri vykonávaní činností podľa odsekov 1 a 2 konzultujú s vnútroštátnymi zainteresovanými stranami s cieľom uľahčiť vývoj, vykonávanie, preskúmanie a aktualizáciu svojich plánov vykonávania.
4. Zmluvné strany môžu takisto koordinovať regionálne plány s cieľom uľahčiť vykonávanie tohto dohovoru.

Článok 21

Podávanie správ

1. Každá zmluvná strana podáva prostredníctvom sekretariátu konferencii zmluvných strán správy o opatreniach, ktoré prijala na vykonávanie ustanovení tohto dohovoru, a o účinnosti týchto opatrení a o možných výzvach pri plnení cieľov tohto dohovoru.
2. Každá zmluvná strana zahrnie do svojich správ informácie, ktoré sa vyžadujú v článkoch 3, 5, 7, 8 a 9 tohto dohovoru.
3. Konferencia zmluvných strán na svojom prvom zasadnutí rozhodne o načasovaní a formáte podávania správ, ktorým sa budú zmluvné strany riadiť, pričom zohľadní potrebu koordinácie podávania správ s inými príslušnými dohovormi o chemických látkach a odpadoch.

Článok 22

Vyhodnotenie účinnosti

1. Konferencia zmluvných strán vyhodnotí účinnosť tohto dohovoru po prvýkrát najneskôr do šiestich rokov odo dňa nadobudnutia platnosti tohto dohovoru a potom v pravidelných intervaloch, ktoré určí.
2. V záujme uľahčenia vyhodnotenia konferencia zmluvných strán na svojom prvom zasadnutí iniciuje ustanovenie opatrení na poskytnutie porovnateľných údajov monitorovania o prítomnosti a pohybe ortuti a jej zlúčenín v prostredí, ako aj trendov v hladinách ortuti a jej zlúčenín pozorovaných v biotických zložkách a ohrozených skupinách obyvateľstva.

3. Hodnotenie musí byť vykonané na základe dostupných vedeckých, environmentálnych, technických, finančných a ekonomických informácií vrátane:
   a) správ a iných informácií z monitorovania poskytnutých konferencii zmluvných strán podľa odseku 2;
   b) správ predložených podľa článku 21;
   c) informácií a odporúčaní predložených podľa článku 15; a
   d) správ a ďalších dôležitých informácií o fungovaní systému finančnej pomoci, transfere technológií a opatreniach na budovanie kapacít zavedených na základe tohto dohovoru.

Článok 23

Konferencia zmluvných strán

1. Týmto sa ustanovuje konferencia zmluvných strán.
2. Prvé zasadnutie konferencie zmluvných strán zvolá výkonný riaditeľ Programu Organizácie Spojených národov pre životné prostredie najneskôr do jedného roka odo dňa nadobudnutia platnosti dohovoru. Následne sa riadne zasadnutia konferencie zmluvných strán konajú v pravidelných intervaloch, ktoré určí konferencia.
3. Mimoriadne zasadnutia konferencie zmluvných strán sa konajú vtedy, keď ich konferencia považuje za potrebné, alebo na písomnú žiadosť ktorejkoľvek zmluvnej strany za predpokladu, že do šiestich mesiacov odo dňa, keď sekretariát podal informáciu o žiadosti zmluvným stranám, ju podporuje aspoň jedna tretina zmluvných strán.
4. Konferencia zmluvných strán sa na základe konsenzu dohodne a na svojom prvom zasadnutí prijme rokovací poriadok a finančné pravidlá pre seba a niektoré zo svojich pomocných orgánov, ako aj finančné ustanovenia, ktorými sa riadi fungovanie sekretariátu.
5. Konferencia zmluvných strán priebežne preskúmava a hodnotí vykonávanie tohto dohovoru. Vykonáva funkcie, ktoré sa jej ukladajú v tomto dohovore, a na tento účel:
   a) zriadi také pomocné orgány, ktoré považuje za potrebné na vykonávanie tohto dohovoru;
   b) v prípade potreby spolupracuje s príslušnými medzinárodnými organizáciami a medzivládnymi a mimovládnymi subjektmi;
   c) pravidelne preveruje všetky informácie, ktoré má k dispozícii a ktoré má k dispozícii sekretariát podľa článku 21;
   d) zváži akékoľvek odporúčania, ktoré jej predloží výbor pre vykonávanie a dodržiavanie predpisov;
   e) zváži a vykoná všetky ďalšie činnosti, ktoré môžu byť potrebné na dosiahnutie cieľov tohto dohovoru; a
   f) preskúma prílohy A a B podľa článkov 4 a 5.
6. Organizácia Spojených národov, jej špecializované agentúry a Medzinárodná agentúra pre atómovú energiu, ako aj každý štát, ktorý nie je zmluvnou stranou tohto dohovoru, môžu byť zastúpené na zasadnutiach konferencie zmluvných strán ako pozorovatelia. Akékoľvek orgány alebo agentúry, národné alebo medzinárodné, vládne alebo mimovládne, ktoré sú kompetentné v otázkach upravených týmto dohovorom a informovali sekretariát o svojom želaní byť zastúpené na zasadnutí konferencie zmluvných strán ako pozorovatelia, môžu byť prijaté, pokiaľ aspoň jedna tretina prítomných zmluvných strán nevznesie voči ich účasti námietky. Pripustenie a účasť pozorovateľov sa riadi rokovacím poriadkom prijatým konferenciou zmluvných strán.

Článok 24

Sekretariát

1. Týmto sa zriaďuje sekretariát.
2. Funkcie sekretariátu sú:
   a) organizovať stretnutia konferencie zmluvných strán a jej pomocných orgánov a poskytovať im požadované služby;

b) poskytovať na vyžiadanie pomoc zmluvným stranám, najmä zmluvným stranám, ktoré sú rozvojovými krajinami, a stranám s transformujúcim sa hospodárstvom pri vykonávaní tohto dohovoru;

c) koordinovať podľa potreby so sekretariátmi príslušných medzinárodných orgánov, najmä sekretariátmi iných dohovorov o chemických látkach a odpade;

d) pomáhať zmluvným stranám pri výmene informácií týkajúcich sa vykonávania tohto dohovoru;

e) pripravovať a sprístupňovať stranám pravidelné správy založené na informáciách získaných v súlade s článkami 15 a 21 a ďalších dostupných informáciách;

f) uzatvárať pod celkovým vedením konferencie zmluvných strán administratívne a zmluvné dohody potrebné na účinné vykonávanie jeho funkcií; a

g) vykonávať ďalšie prípadné úlohy špecifikované v tomto dohovore a všetky ďalšie funkcie, ktoré určí konferencia zmluvných strán.

3. Funkcie sekretariátu tohto dohovoru vykonáva výkonný riaditeľ Programu OSN pre životné prostredie, ak konferencia zmluvných strán nerozhodne trojštvrtinovou väčšinou prítomných a hlasujúcich strán, že poverí funkciami sekretariátu jednu alebo viac iných medzinárodných organizácií.

4. Konferencia zmluvných strán v spolupráci s príslušnými medzinárodnými orgánmi môže stanoviť rozšírenú spoluprácu a koordináciu medzi sekretariátom a sekretariátmi ostatných dohovorov o chemických látkach a odpade. Konferencia zmluvných strán v spolupráci s príslušnými medzinárodnými orgánmi môže poskytnúť ďalšie usmernenie k tejto záležitosti.

Článok 25

Riešenie sporov

1. Zmluvné strany sa usilujú o vyriešenie akýchkoľvek sporov medzi sebou týkajúcich sa výkladu alebo vykonávania tohto dohovoru prostredníctvom rokovania alebo iných mierových prostriedkov, ktoré si zvolia.

2. Pri ratifikácii tohto dohovoru, jeho prijímaní, schvaľovaní alebo pristúpení k nemu alebo kedykoľvek potom môže zmluvná strana, ktorá nie je regionálnou organizáciou hospodárskej integrácie, vyhlásiť v písomnom dokumente predloženom depozitárovi, že vzhľadom na spory týkajúce sa výkladu alebo vykonávania tohto dohovoru uznáva jeden alebo obidva z nasledujúcich prostriedkov riešenia sporov ako povinný vo vzťahu ku ktorejkoľvek strane, ktorá prijala rovnaký záväzok:

a) arbitráž v súlade s postupom ustanoveným v časti I prílohy E;

b) predloženie sporu Medzinárodnému súdnemu dvoru.

3. Zmluvná strana, ktorá je regionálnou organizáciou hospodárskej integrácie, môže vydať vyhlásenie s podobným účinkom vo vzťahu k arbitráži v súlade s odsekom 2.

4. Vyhlásenie podľa odseku 2 alebo 3 zostáva v platnosti, kým neuplynie doba stanovená v súlade s podmienkami jeho platnosti, alebo po uplynutí troch mesiacov od písomného oznámenia o jeho odvolaní u depozitára.

5. Skončenie platnosti vyhlásenia, oznámenie o jeho odvolaní alebo nové vyhlásenie v žiadnom prípade neovplyvní konanie prebiehajúce pred arbitrážnym tribunálom alebo pred Medzinárodným súdnym dvorom, ak sa strany sporu nedohodnú inak.

6. Ak strany sporu neprijali rovnaký prostriedok urovnania sporu podľa odseku 2 alebo 3 a ak nie sú schopné vyriešiť svoj spor prostriedkami uvedenými v odseku 1 do 12 mesiacov odo dňa, keď jedna strana druhej oznámila, že medzi nimi existuje spor, spor bude predložený zmierovacej komisii na žiadosť ktorejkoľvek strany sporu. Postup stanovený v časti II prílohy E sa uplatňuje na zmierovacie konanie podľa tohto článku.

Článok 26

Zmeny dohovoru

1. Zmeny tohto dohovoru môže navrhnúť ktorákoľvek zmluvná strana.

2. Zmeny tohto dohovoru sa prijímajú na zasadaní konferencie zmluvných strán. Znenie každej navrhovanej zmeny oznamuje sekretariát zmluvným stranám najmenej šesť mesiacov pred zasadnutím, na ktorom sa má rozhodnúť o jej prijatí. Sekretariát oznamuje navrhované zmeny signatárom tohto dohovoru a na informačné účely depozitárovi.
3. Strany vynaložia všetko úsilie, aby dosiahli dohodu o každej navrhovanej zmene tohto dohovoru na základe konsenzu. Ak sa vyčerpali všetky možnosti dosiahnutia konsenzu bez dosiahnutia dohody, zmena sa ako posledná možnosť prijme trojštvrtinovou väčšinou hlasov zmluvných strán prítomných a hlasujúcich na zasadnutí.
4. Prijatú zmenu predloží depozitár všetkým zmluvným stranám na ratifikáciu, prijatie alebo schválenie.
5. Ratifikácia, prijatie alebo schválenie zmeny sa oznamujú depozitárovi písomne. Zmena prijatá v súlade s odsekom 3 nadobudne platnosť pre tie zmluvné strany, ktoré súhlasili s tým, že ňou budú viazané, na deväťdesiaty deň po dni uloženia listín o ratifikácii, prijatí alebo schválení najmenej tromi štvrtinami zmluvných strán, ktoré boli zmluvnými stranami v čase, keď bola prijatá zmena. Potom nadobudne zmena platnosť pre každú ďalšiu zmluvnú stranu na deväťdesiaty deň po dni, keď táto zmluvná strana uloží svoju listinu o ratifikácii, prijatí alebo schválení tejto zmeny.

Článok 27

Prijímanie a zmeny príloh

1. Prílohy k tomuto dohovoru tvoria jeho neoddeliteľnú súčasť, a ak nie je výslovne stanovené inak, odkaz na tento dohovor znamená zároveň odkaz na prílohy k nemu.
2. Akékoľvek ďalšie prílohy prijaté po tom, ako tento dohovor nadobudol platnosť, sa obmedzujú na procedurálne, vedecké, technické alebo administratívne záležitosti.
3. Pri návrhu, prijatí a nadobudnutí platnosti dodatočných príloh k tomuto dohovoru sa postupuje takto:
   a) dodatočné prílohy sa navrhujú a prijímajú podľa postupu stanoveného v odsekoch 1 až 3 článku 26;
   b) každá zmluvná strana, ktorá nie je schopná prijať dodatočnú prílohu, oznámi túto skutočnosť písomne depozitárovi do jedného roka odo dňa oznámenia depozitára o prijatí takejto prílohy. Depozitár bez odkladu oboznámi všetky zmluvné strany o každom takomto oznámení. Zmluvná strana môže kedykoľvek oznámiť písomne depozitárovi, že ruší predchádzajúce oznámenie o neprijatí dodatočnej prílohy, pričom predmetná príloha potom nadobudne platnosť pre túto zmluvnú stranu podľa písmena c); a
   c) po uplynutí jedného roka odo dňa, keď depozitár oznámil prijatie dodatočnej prílohy, príloha nadobudne platnosť pre všetky zmluvné strany, ktoré nepodali oznámenie o neprijatí v súlade s ustanoveniami písmena b).
4. Návrh, prijatie a nadobudnutie platnosti zmien príloh k tomuto dohovoru podliehajú rovnakým postupom ako pri návrhu, prijatí a nadobudnutí platnosti ďalších príloh k dohovoru s výnimkou, že zmena prílohy nenadobudne platnosť s ohľadom na zmluvnú stranu, ktorá urobila vyhlásenie, pokiaľ ide o zmeny príloh v súlade s článkom 30 ods. 5, pričom v takom prípade každá takáto zmena nadobudne platnosť pre danú zmluvnú stranu deväťdesiatym dňom po dátume, keď boli uložené u depozitára jej listiny o ratifikácii, prijatí a schválení tejto zmeny alebo pristúpení k nej.
5. Ak sa ďalšia príloha alebo zmena prílohy týka zmeny tohto dohovoru, táto ďalšia príloha alebo doplnok nenadobudne platnosť, kým zmena dohovoru nenadobudne platnosť.

Článok 28

Hlasovacie právo

1. S výhradou odseku 2 má každá zmluvná strana tohto dohovoru jeden hlas.
2. Organizácia regionálnej hospodárskej integrácie v záležitostiach spadajúcich do jej kompetencie vykonáva svoje hlasovacie právo s počtom hlasov, ktorý sa rovná počtu jej členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru. Takáto organizácia nevykonáva svoje hlasovacie

právo, ak ktorýkoľvek z jej členských štátov vykonáva svoje hlasovacie právo, a naopak.

Článok 29
Podpis

Tento dohovor je otvorený na podpis v Kumamote (Japonsko) všetkým štátom a organizáciám regionálnej hospodárskej integrácie 10. a 11. októbra 2013 a potom v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku do 9. októbra 2014.

Článok 30
Ratifikácia, prijatie, schválenie alebo pristúpenie

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu zo strany štátov a organizácií regionálnej hospodárskej integrácie. Je otvorený na pristúpenie štátom a organizáciám regionálnej hospodárskej integrácie odo dňa nasledujúceho po dni, keď sa dohovor uzavrel na podpis. Listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení sa uložia u depozitára.
2. Akákoľvek organizácia regionálnej hospodárskej integrácie, ktorá sa stane zmluvnou stranou tohto dohovoru, pričom žiadny z jej členských štátov nie je zmluvnou stranou, je viazaná všetkými záväzkami podľa tohto dohovoru. V prípade organizácií, ktorých jeden alebo viacero členských štátov sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, organizácia a jej členské štáty rozhodnú o svojich príslušných právomociach pri plnení ich záväzkov podľa dohovoru. V týchto prípadoch organizácia a jej členské štáty nie sú oprávnené vykonávať práva vyplývajúce z dohovoru súčasne.
3. Vo svojej listine o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení organizácia regionálnej hospodárskej integrácie uvedie rozsah svojich právomocí vo vzťahu k otázkam upraveným týmto dohovorom. Každá takáto organizácia informuje aj depozitára, ktorý informuje ostatné zmluvné strany o akejkoľvek podstatnej zmene rozsahu jej právomocí.
4. Všetkým štátom alebo organizáciám regionálnej hospodárskej integrácie sa adresuje výzva, aby predložili informácie o svojich opatreniach na vykonávanie tohto dohovoru sekretariátu pri ratifikácii, prijatí, schválení dohovoru alebo pristúpení k nemu.
5. Vo svojej listine o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení môže zmluvná strana uviesť, že akákoľvek zmena prílohy nadobúda platnosť iba na základe uloženia jej listiny o jej ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení k nej.

Článok 31
Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobúda platnosť deväťdesiatym dňom po dni uloženia päťdesiatej listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení.
2. Pre každý štát alebo organizáciu regionálnej hospodárskej integrácie, ktoré ratifikujú, prijmú alebo schvália tento dohovor alebo k nemu pristúpia po uložení päťdesiatej listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení, dohovor nadobudne platnosť deväťdesiatym dňom po dni uloženia listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení zo strany daného štátu alebo organizácie regionálnej hospodárskej integrácie.
3. Na účely odsekov 1 a 2 sa žiadna listina uložená organizáciou regionálnej hospodárskej integrácie nepovažuje za dodatočnú k listinám, ktoré uložili členské štáty tejto organizácie.

Článok 32
Výhrady

Nie sú povolené žiadne výhrady k tomuto dohovoru.

Článok 33
Odstúpenie

1. Kedykoľvek po uplynutí troch rokov odo dňa, keď tento dohovor nadobudol platnosť pre zmluvnú stranu, môže táto strana od dohovoru odstúpiť prostredníctvom podania písomného oznámenia depozitárovi.

2. Každé takéto odstúpenie nadobudne účinnosť po uplynutí jedného roka odo dňa, keď bolo depozitárovi doručené oznámenie o odstúpení, alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý sa uvádza v oznámení o odstúpení.

Článok 34
Depozitár

Depozitárom tohto dohovoru je generálny tajomník Organizácie Spojených národov.

Článok 35
Autentické znenia

Originál tohto dohovoru, ktorého anglické, arabské, čínske, francúzske, ruské a španielske znenie je rovnako autentické, je uložený u depozitára.

Príloha A
Produkty s prídavkom ortuti

Tieto produkty sú vylúčené z tejto prílohy:

a) produkty nevyhnutné na civilnú ochranu a vojenské využitie;

b) produkty na výskum, kalibráciu prístrojov, na použitie ako referenčný štandard;

c) v prípadoch, keď nie je možné použiť ako náhradu alternatívne produkty bez ortuti, spínače a relé, žiarivky so studenou katódou a žiarivky s externou elektródou (CCFL a EEFL) pre elektronické displeje, meracie prístroje;

d) produkty používané pri tradičných alebo náboženských praktikách; a

e) vakcíny obsahujúce tiomersal ako konzervačnú látku.

Časť I: Produkty podľa článku 4 ods. 1

Produkty s prídavkom ortuti	**Dátum, po ktorom výroba, dovoz alebo vývoz produktu nie sú povolené (dátum ukončenia)**
Batérie, okrem gombíkových batérií typu zinok – oxid strieborný s obsahom ortuti < 2 %, gombíkové batérie zinkovzdušné s obsahom ortuti < 2 %	2020
Spínače a relé, s výnimkou veľmi presných meracích mostíkov kapacitancie a strát a vysokofrekvenčných prepínačov a relé rádiových frekvencií v monitorovacích a kontrolných prístrojoch s maximálnym obsahom ortuti 20 mg na mostík, spínač alebo relé	2020
Kompaktné žiarivky (CFL) na všeobecné osvetľovacie účely, ktoré majú ≤ 30 w s obsahom ortuti presahujúcim 5 mg na štartér Lineárne žiarivky (LFL) na všeobecné osvetľovacie účely: a) trifosforové <60 wattov s obsahom ortuti presahujúcim 5 mg na žiarivku b) halofosfátové ≤ 40 wattov s obsahom ortuti presahujúcim 10 mg na žiarivku	2020
Vysokotlakové ortuťové výbojky (HPMV) na všeobecné osvetľovacie účely	2020
Ortuť v žiarivkách so studenou katódou a žiarivky s externou elektródou (CCFL a EEFL) pre elektronické displeje: a) krátke (≤ 500 mm) s obsahom ortuti presahujúcim 3,5 mg na žiarivku b) stredne dlhé (> 500 mm a ≤ 1 500 mm) s obsahom ortuti presahujúcim 5 mg na žiarivku c) dlhé (> 1 500 mm) s obsahom ortuti presahujúcim 13 mg na žiarivku	2020
Kozmetika (s obsahom ortuti nad 1 ppm) vrátane mydiel a krémov na zosvetlenie pleti, pričom je vylúčená kozmetika pre očné partie, v ktorej sa ortuť používa ako konzervačný prostriedok, a nie sú dostupné žiadne účinné a bezpečné náhrady konzervačných látok[1])	2020
Pesticídy, biocídy a lokálne antiseptiká	2020
Tieto neelektronické meracie zariadenia, s výnimkou neelektronických meracích zariadení nainštalovaných vo veľkých zariadeniach alebo zariadení, ktoré sa používajú na veľmi presné meranie, ak nie je k dispozícii žiadna vhodná bezortuťová alternatíva: a) barometre, b) vlhkomery, c) manometre, d) teplomery, e) sfygmomanometre.	2020

[1]) Účelom tohto vymedzenia je vylúčiť kozmetiku, mydlá alebo krémy kontaminované ortuťou v stopových množstvách.

Časť II: Produkty podľa článku 4 ods. 3

Produkty s prídavkom ortuti	**Ustanovenia**
Zubný amalgám	V opatreniach, ktoré majú prijať zmluvné strany na obmedzenie používania zubného amalgámu, musia byť zohľadnené vnútroštátne okolnosti zmluvnej strany a príslušné medzinárodné usmernenia a musia obsahovať dve alebo viac opatrení z tohto zoznamu: i. stanovenie národných cieľov zameraných na prevenciu zubného kazu a podporu zdravia, čím sa minimalizuje nutnosť zubných výplní; ii. stanovenie národných cieľov zameraných na minimalizáciu jeho používania; iii. podpora využívania nákladovo efektívnych a klinicky účinných alternatív bez obsahu ortuti v zubných výplniach; iv. podporovať výskum a vývoj kvalitných materiálov pre zubné výplne bez obsahu ortuti; v. podpora reprezentatívnych profesijných organizácií a stomatologických fakúlt, aby vzdelávali stomatologických pracovníkov a študentov v oblasti využívania alternatívnych zubných výplní bez obsahu ortuti a na podporu najlepších postupov riadenia; vi. odrádzanie od politík a programov poistení, ktoré uprednostňujú použitie zubného amalgámu pred bezortuťovými alternatívami zubných výplní; vii. podpora zdravotného poistenia a programov, ktoré uprednostňujú používanie kvalitných alternatív k zubnému amalgámu na zubné výplne; viii. obmedzenie používania zubného amalgámu v jeho kapsulovej forme; ix. podpora využívania najlepších environmentálnych postupov v zariadeniach zubného lekárstva s cieľom znížiť uvoľňovanie ortuti a jej zlúčenín do vody a pôdy.

Príloha B
Výrobné procesy, v ktorých sa používa ortuť alebo zlúčeniny ortuti
Časť I: Procesy podľa článku 5 ods. 2

Výrobné procesy, v ktorých sa používa ortuť alebo zlúčeniny ortuti	Dátum ukončenia
Výroba chlóru a hydroxidu	2025
Výroba acetaldehydu, pri ktorej sa používa ortuť alebo zlúčeniny ortuti ako katalyzátor	2018

Časť II: Procesy podľa článku 5 ods. 3

Procesy používajúce ortuť	Ustanovenia
Výroba monoméru vinylchloridu	Opatrenia, ktoré majú zmluvné strany prijať, okrem iného obsahujú: i. zníženie používania ortuti v prepočte na jednotku výroby o 50 % do roku 2020 oproti použitiu v roku 2010; ii. podpora opatrení na zníženie závislosti od ortuti z primárnej ťažby; iii. prijatie opatrení na zníženie emisií a uvoľňovania ortuti do životného prostredia; iv. podpora výskumu a vývoja, pokiaľ ide o bezortuťové katalyzátory a procesy; v. nepovolenie používania ortuti päť rokov po tom, ako konferencia zmluvných strán ustanoví, že katalyzátory bez ortuti na základe existujúcich procesov sa stali technicky a ekonomicky uskutočniteľné; vi. podávanie správ konferencii zmluvných strán o svojom úsilí o vypracovanie a (alebo) identifikáciu alternatív a ukončenie používania ortuti v súlade s článkom 21.
Metylát alebo etylát sodný alebo draselný	Opatrenia, ktoré majú zmluvné strany prijať, okrem iného obsahujú: i. opatrenia na obmedzenie používania ortuti zamerané na čo najrýchlejšie ukončenie jej používania, do 10 rokov od nadobudnutia platnosti tohto dohovoru; ii. zníženie emisií a uvoľňovania pri prepočte na jednotku výroby o 50 percent do roku 2020 v porovnaní s rokom 2010; iii. zákaz používania novej ortuti z primárnej ťažby; iv. podpora výskumu a vývoja s ohľadom na bezortuťové procesy; v. nepovolenie používania ortuti päť rokov po tom, ako konferencia zmluvných strán ustanoví, že procesy bez ortuti sa stali technicky a ekonomicky uskutočniteľné; vi. podávanie správ konferencii zmluvných strán o svojom úsilí o vypracovanie a (alebo) identifikáciu alternatív a ukončenie používania ortuti v súlade s článkom 21.
Výroba polyuretánu, pri ktorej sa používajú katalyzátory obsahujúce ortuť	Opatrenia, ktoré majú zmluvné strany prijať, okrem iného obsahujú: i. prijatie opatrení na zníženie používania ortuti zamerané na čo najrýchlejšie ukončenie jej používania, do 10 rokov odo dňa nadobudnutia platnosti dohovoru; ii. prijatie opatrení na zníženie závislosti od ortuti z primárnej ťažby ortuti; iii. prijatie opatrení na zníženie emisií a uvoľňovania ortuti do životného prostredia; iv. podpora výskumu a vývoja v oblasti bezortuťových katalyzátorov a procesov; v. podávanie správ konferencii zmluvných strán o svojom úsilí o vypracovanie a (alebo) identifikáciu alternatív a ukončenie používania ortuti v súlade s článkom 21. Článok 5 ods. 6 sa nevzťahuje na tieto výrobné procesy.

Príloha C
Remeselná a drobná ťažba zlata
Národné akčné plány

1. Každá strana, ktorá podlieha ustanoveniam článku 7 ods. 3, zahrnie do svojho národného akčného plánu:
   a) vnútroštátne ciele a ciele znižovania;
   b) opatrenia na odstránenie:
      i) amalgamácie rúd;
      ii) otvoreného spaľovania amalgámu alebo spracovaného amalgámu;
      iii) spaľovania amalgámu v obytných oblastiach; a
      iv) kyanidového lúhovania sedimentov, rúd alebo hlušiny, do ktorých bola pridaná ortuť bez toho, aby sa najprv ortuť odstránila;
   c) kroky na uľahčenie formalizácie alebo regulácie odvetvia remeselnej a drobnej ťažby zlata;
   d) základné odhady množstva použitej ortuti a praktiky pri remeselnej a drobnej ťažbe zlata a jeho spracovaní na svojom území;
   e) stratégie na podporu znižovania emisií a uvoľňovania a vystavenia ortuti pri remeselnej a drobnej ťažbe zlata a jeho spracovaní vrátane metód bez ortuti;
   f) stratégie riadenia obchodu a zabránenia zneužívaniu ortuti a jej zlúčenín z domácich i zahraničných zdrojov určenej na použitie pri remeselnej a drobnej ťažbe zlata a jeho spracovaní;
   g) stratégie na zapojenie zainteresovaných strán do vykonávania a ďalšieho rozvoja národného akčného plánu;
   h) stratégia verejného zdravotníctva vzhľadom na vystavenie baníkov a ich komunít ortuti pri remeselnej a drobnej ťažbe zlata. Takáto stratégia by mala zahŕňať okrem iného zber údajov o zdravotnom stave, vzdelávanie zdravotníckych pracovníkov a zvyšovanie informovanosti prostredníctvom zdravotníckych zariadení;
   i) stratégie na predchádzanie tomu, aby boli ohrozené skupiny obyvateľstva, obzvlášť deti a ženy v plodnom veku, a najmä tehotné ženy vystavané ortuti používanej pri vykonávaní remeselnej a drobnej ťažby zlata;
   j) stratégie na poskytovanie informácií baníkom pôsobiacim v remeselnej a drobnej ťažbe zlata a ich komunitám; a
   k) harmonogram vykonávania národného akčného plánu.
2. Každá zmluvná strana môže do svojho národného akčného plánu zahrnúť stratégie na dosiahnutie svojich cieľov vrátane používania alebo zavedenia noriem pre remeselnú a drobnú ťažbu zlata bez použitia ortuti a trhové mechanizmy alebo marketingové nástroje.

Príloha D
Zoznam bodových zdrojov emisií ortuti a jej zlúčenín do atmosféry

Kategórie bodových zdrojov:
Uhoľné elektrárne;

Uhoľné priemyselné kotly;

Taviace a pražiace postupy používané pri výrobe neželezných kovov[1]);

Zariadenia na spaľovanie odpadu;

Zariadenia na výrobu cementového slinku.

Príloha E
Arbitráž a zmierovacie konanie
Časť I: Arbitráž

Arbitráž na účely článku 25 ods. 2 písm. a) tohto dohovoru sa stanovuje takto:

Článok 1

1. Zmluvná strana môže iniciovať arbitráž v súlade s článkom 25 tohto dohovoru písomným oznámením zaslaným druhej strane alebo stranám v spore. Sprievodným dokumentom k oznámeniu musí byť žalobný nárok spolu s prípadnými podpornými dokumentmi. V oznámení sa musí uvádzať predmet arbitráže a musí zahŕňať najmä tie články tohto dohovoru, ktorých výklad alebo uplatnenie sú predmetom sporu.
2. Navrhujúca strana oznámi sekretariátu, že spor predkladá na arbitráž podľa článku 25 tohto dohovoru. Sprievodným dokumentom k tomuto oznámeniu musí byť písomné oznámenie navrhovateľa, žalobný nárok a podporné dokumenty uvedené v odseku 1. Sekretariát postúpi takto predložené informácie všetkým zmluvným stranám.

Článok 2

1. Ak je spor predložený na arbitráž v súlade s článkom 1, musí byť ustanovený arbitrážny tribunál. Skladá sa z troch členov.
2. Každá strana sporu vymenuje jedného arbitra a dvaja takto vymenovaní arbitri určia vzájomnou dohodou tretieho arbitra, ktorý bude predsedom arbitrážneho tribunálu. V sporoch medzi viacerými ako dvoma stranami strany s rovnakým záujmom vymenujú jedného arbitra spoločne na základe dohody. Predseda tribunálu nesmie byť štátnym príslušníkom žiadnej zo strán sporu, ani mať svoje zvyčajné miesto pobytu na území niektorej z týchto strán, ani nesmie byť zamestnaný niektorou z nich, ani sa v minulosti nezaoberal prípadom v akejkoľvek inej funkcii.
3. Každé uvoľnené miesto sa obsadí spôsobom stanoveným pre počiatočné vymenovanie.

Článok 3

1. Ak jedna zo strán sporu nevymenuje arbitra do dvoch mesiacov od dátumu doručenia oznámenia o arbitráži odporcovi, môže druhá strana informovať generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý rozhodne o vymenovaní počas ďalšieho dvojmesačného obdobia.
2. Ak predseda arbitrážneho tribunálu nebol vymenovaný do dvoch mesiacov od dátumu vymenovania druhého arbitra, generálny tajomník Organizácie Spojených národov na žiadosť jednej zo strán určí predsedu v priebehu ďalšieho dvojmesačného obdobia.

Článok 4

Arbitrážny tribunál prijíma svoje rozhodnutia v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru a medzinárodného práva.

Článok 5

Pokiaľ sa strany sporu nedohodnú ináč, arbitrážny tribunál si stanoví vlastný rokovací poriadok.

Článok 6

Arbitrážny tribunál môže, na požiadanie jednej strany sporu, odporučiť predbežné ochranné opatrenia.

Článok 7

Strany sporu uľahčujú prácu arbitrážneho tribunálu všetkými prostriedkami, ktoré majú k dispozícii, najmä:

a) poskytujú všetky príslušné dokumenty, informácie a zariadenia; a

b) umožňujú v prípade potreby prizvať svedkov alebo odborníkov a získať ich dôkazy.

Článok 8

Strany sporu a arbitri sú povinní chrániť dôvernosť akýchkoľvek informácií alebo dokumentov, ktoré im boli doručené ako dôverné počas konania pred arbitrážnym tribunálom.

Článok 9

Ak arbitrážny tribunál nerozhodne inak z dôvodu osobitných okolností prípadu, náklady tohto tribunálu uhrádzajú strany sporu rovnakým dielom. Tribunál vedie záznamy o všetkých svojich nákladoch a záverečné vyúčtovanie predloží stranám.

Článok 10

Strana, ktorá má v predmete sporu záujem právnej povahy, ktorý môže byť rozhodnutím dotknutý, môže so súhlasom arbitrážneho tribunálu vstúpiť do konania.

Článok 11

Arbitrážny tribunál môže vypočuť a rozhodnúť o protinávrhoch vyplývajúcich priamo z predmetu sporu.

Článok 12

Rozhodnutia arbitrážneho tribunálu, procesné aj hmotné, musia byť prijaté väčšinou hlasov svojich členov.

Článok 13

1. Ak sa jedna zo strán sporu nedostaví pred arbitrážny tribunál alebo sa nevyjadrí vo veci, druhá strana môže požiadať tribunál, aby pokračoval v konaní a vydal svoje rozhodnutie. Neprítomnosť jednej zo strán alebo nevyjadrenie sa vo veci nie sú prekážkou konania.
2. Pred vynesením konečného rozhodnutia sa musí arbitrážny tribunál uistiť, že nárok je riadne vecne i právne opodstatnený.

Článok 14

Arbitrážny tribunál vynesie konečné rozhodnutie do piatich mesiacov od dátumu, keď bol plne zriadený, ak nepokladá za nevyhnutné predĺžiť lehotu o dobu, ktorá by nemala presiahnuť ďalších päť mesiacov.

Článok 15

Konečné rozhodnutie arbitrážneho tribunálu sa obmedzí na predmet sporu a obsahuje odôvodnenia, na ktorých je založené. Musí obsahovať mená členov, ktorí sa ho zúčastnili, a dátum konečného rozhodnutia. Ktorýkoľvek člen tribunálu môže pripojiť rozdielne alebo nesúhlasné stanovisko ku konečnému rozhodnutiu.

Článok 16

Konečné rozhodnutie je pre strany sporu záväzné. Výklad tohto dohovoru určený konečným rozhodnutím musí byť takisto záväzný pre stranu konajúcu v súlade s uvedeným článkom 10, ak sa týka záležitostí, v ktorých táto strana zasiahla. Proti konečnému rozhodnutiu sa nedá odvolať, pokiaľ sa strany sporu vopred nedohodli na odvolacom konaní.

Článok 17

Akúkoľvek nezhodu názorov, ktorá môže vzniknúť medzi stranami viazanými konečným

rozhodnutím v súlade s článkom 16, pokiaľ ide o výklad alebo vykonávanie predmetného konečného rozhodnutia, môže predložiť na rozhodnutie ktorákoľvek z daných strán arbitrážnemu tribunálu, ktorý rozhodnutie vydal.

Časť II: Zmierovacie konanie

Zmierovacie konanie na účely článku 25 ods. 6 tohto dohovoru sa ustanovuje takto:

Článok 1

Žiadosť jednej zo strán sporu o zriadenie zmierovacej komisie podľa článku 25 ods. 6 tohto dohovoru je potrebné predložiť v písomnej podobe sekretariátu s kópiou pre druhú stranu alebo strany sporu. Sekretariát bezodkladne informuje všetky zmluvné strany.

Článok 2

1. Pokiaľ sa strany sporu nedohodli inak, zmierovacia komisia sa skladá z troch členov: jeden člen je vymenovaný každou zainteresovanou stranou a predseda je vymenovaný spoločne týmito členmi.
2. V sporoch medzi viacerými ako dvoma stranami strany s rovnakým záujmom vymenujú svojho člena komisie na základe spoločnej dohody.

Článok 3

Ak ktorákoľvek strana sporu nesplní svoju povinnosť v súvislosti s vymenovaním do dvoch mesiacov od dátumu doručenia písomnej žiadosti uvedenej v článku 1, generálny tajomník Organizácie Spojených národov na žiadosť ktorejkoľvek strany vykoná takéto vymenovanie v priebehu ďalšieho dvojmesačného obdobia.

Článok 4

Ak predseda zmierovacej komisie nebol vymenovaný do dvoch mesiacov od vymenovania druhého člena komisie, generálny tajomník Organizácie Spojených národov na žiadosť ktorejkoľvek strany vykoná takéto vymenovanie v priebehu ďalšieho dvojmesačného obdobia.

Článok 5

Zmierovacia komisia nezávislým a nestranným spôsobom podporuje strany sporu v ich snahe dosiahnuť zmierlivé riešenie.

Článok 6

1. Zmierovacia komisia môže viesť zmierovacie konanie spôsobom, ktorý uzná za vhodný, pričom v plnej miere berie do úvahy okolnosti prípadu a prípadné vyjadrené názory strán vrátane prípadnej žiadosti o rýchle riešenie. Môže prijať svoj rokovací poriadok podľa potreby, ak sa strany nedohodnú inak.
2. Zmierovacia komisia môže kedykoľvek v priebehu konania predostrieť návrhy alebo odporúčania na riešenie sporu.

Článok 7

Strany sporu spolupracujú so zmierovacou komisiou. Usilujú sa najmä vyhovieť žiadostiam komisie, aby predložili písomné materiály, poskytli dôkazy a zúčastňovali sa na zasadaniach. Strany a členovia zmierovacej komisie sú povinní chrániť dôvernosť akýchkoľvek informácií alebo dokumentov, ktoré im boli doručené ako dôverné počas konania komisie.

Článok 8

Zmierovacia komisia prijíma svoje rozhodnutia väčšinou hlasov svojich členov.

Článok 9

Pokiaľ spor ešte nebol vyriešený, zmierovacia komisia vydá správu s odporúčaniami na riešenie sporu najneskôr do 12 mesiacov, odkedy bola plne zriadená, a túto správu strany sporu preskúmajú v dobrej viere.

Článok 10

V prípade akejkoľvek nezhody názorov v otázke, či zmierovacia komisia má právomoc posúdiť záležitosť, ktorá jej bola predložená, rozhoduje o danej skutočnosti komisia.

Článok 11

Náklady zmierovacej komisie znášajú strany sporu rovnakým dielom, pokiaľ sa nedohodnú inak. Komisia vedie záznamy o všetkých svojich nákladoch a záverečné vyúčtovanie predloží stranám.

Attachment

Minamata Convention on Mercury

The Parties to this Convention,

Recognizing that mercury is a chemical of global concern owing to its long-range atmospheric transport, its persistence in the environment once anthropogenically introduced, its ability to bioaccumulate in ecosystems and its significant negative effects on human health and the environment,

Recalling decision 25/5 of 20 February 2009 of the Governing Council of the United Nations Environment Programme to initiate international action to manage mercury in an efficient, effective and coherent manner,

Recalling paragraph 221 of the outcome document of the United Nations Conference on Sustainable Development "The future we want", which called for a successful outcome of the negotiations on a global legally binding instrument on mercury to address the risks to human health and the environment,

Recalling the United Nations Conference on Sustainable Development's reaffirmation of the principles of the Rio Declaration on Environment and Development, including, inter alia,

common but differentiated responsibilities, and acknowledging States' respective circumstances and capabilities and the need for global action,

Aware of the health concerns, especially in developing countries, resulting from exposure to mercury of vulnerable populations, especially women, children, and, through them, future generations,

Noting the particular vulnerabilities of Arctic ecosystems and indigenous communities because of the biomagnification of mercury and contamination of traditional foods, and concerned about indigenous communities more generally with respect to the effects of mercury,

Recognizing the substantial lessons of Minamata Disease, in particular the serious health and environmental effects resulting from the mercury pollution, and the need to ensure proper management of mercury and the prevention of such events in the future,

Stressing the importance of financial, technical, technological, and capacity-building support, particularly for developing countries, and countries with economies in transition, in order to strengthen national capabilities for the management of mercury and to promote the effective implementation of the Convention,

Recognizing also the activities of the World Health Organization in the protection of human health related to mercury and the roles of relevant multilateral environmental agreements, especially the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and the Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade,

Recognizing that this Convention and other international agreements in the field of the environment and trade are mutually supportive,

Emphasizing that nothing in this Convention is intended to affect the rights and obligations of any Party deriving from any existing international agreement,

Understanding that the above recital is not intended to create a hierarchy between this Convention and other international instruments,

Noting that nothing in this Convention prevents a Party from taking additional domestic measures consistent with the provisions of this Convention in an effort to protect human health and the environment from exposure to mercury in accordance with that Party’s other obligations under applicable international law,

Have agreed as follows:

Article 1

Objective

The objective of this Convention is to protect the human health and the environment from anthropogenic emissions and releases of mercury and mercury compounds.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention:

(a) "Artisanal and small-scale gold mining" means gold mining conducted by individual miners or small enterprises with limited capital investment and production;

(b) "Best available techniques" means those techniques that are the most effective to prevent and, where that is not

practicable, to reduce emissions and releases of mercury to air, water and land and the impact of such emissions and releases on the environment as a whole, taking into account economic and technical considerations for a given Party or a given facility within the territory of that Party. In this context:

(i) "Best" means most effective in achieving a high general level of protection of the environment as a whole;

(ii) "Available" techniques means, in respect of a given Party and a given facility within the territory of that Party, those techniques developed on a scale that allows implementation in a relevant industrial sector under economically and technically viable conditions, taking into consideration the costs and benefits, whether or not those techniques are used or developed within the territory of that Party, provided that they are accessible to the operator of the facility as determined by that Party; and

(iii) "Techniques" means technologies used, operational practices and the ways in which installations are designed, built, maintained, operated and decommissioned.

(c) “Best environmental practices” means the application of the most appropriate combination of environmental control measures and strategies;

(d) “Mercury” means elemental mercury (Hg(0), CAS No. 7439-97-6);

(e) “Mercury compound” means any substance consisting of atoms of mercury and one or more atoms of other chemical elements that can be separated into different components only by chemical reactions;

(f) “Mercury-added product” means a product or product component that contains mercury or a mercury compound that was intentionally added;

(g) “Party” means a State or regional economic integration organization that has consented to be bound by this Convention and for which the Convention is in force;

(h) “Parties present and voting” means Parties present and casting an affirmative or negative vote at a meeting of the Parties;

(i) “Primary mercury mining” means mining in which the principal material sought is mercury;

(j) “Regional economic integration organization” means an organization constituted by sovereign States of a given region

to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention; and

(k) "Use allowed" means any use by a Party of mercury or mercury compounds consistent with this Convention, including, but not limited to, uses consistent with Articles 3, 4, 5, 6 and 7.

Article 3

Mercury supply sources and trade

1. For the purposes of this Article:

(a) References to "mercury" include mixtures of mercury with other substances, including alloys of mercury, with a mercury concentration of at least 95 per cent by weight; and

(b) "Mercury compounds" means mercury (I) chloride (known also as calomel), mercury (II) oxide, mercury (II) sulphate, mercury (II) nitrate, cinnabar and mercury sulphide.

2. The provisions of this Article shall not apply to:

(a) Quantities of mercury or mercury compounds to be used for laboratory-scale research or as a reference standard; or

(b) Naturally occurring trace quantities of mercury or mercury compounds present in such products as non-mercury metals, ores, or mineral products, including coal, or products derived from these materials, and unintentional trace quantities in chemical products; or

(c) Mercury-added products.

3. Each Party shall not allow primary mercury mining that was not being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it.

4. Each Party shall only allow primary mercury mining that was being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it for a period of up to fifteen years after that date. During this period, mercury from such mining shall only be used in manufacturing of mercury-added products in

accordance with Article 4, in manufacturing processes in accordance with Article 5, or be disposed in accordance with Article 11, using operations which do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.

5. Each Party shall:

(a) Endeavour to identify individual stocks of mercury or mercury compounds exceeding 50 metric tons, as well as sources of mercury supply generating stocks exceeding 10 metric tons per year, that are located within its territory;

(b) Take measures to ensure that, where the Party determines that excess mercury from the decommissioning of chlor-alkali facilities is available, such mercury is disposed of in accordance with the guidelines for environmentally sound management referred to in paragraph 3 (a) of Article 11, using operations that do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.

6. Each Party shall not allow the export of mercury except:

(a) To a Party that has provided the exporting Party with its written consent, and only for the purpose of:

(i) A use allowed to the importing Party under this Convention; or

(ii) Environmentally sound interim storage as set out in Article 10; or

(b) To a non-Party that has provided the exporting Party with its written consent, including certification demonstrating that:

(i) The non-Party has measures in place to ensure the protection of human health and the environment and to ensure its compliance with the provisions of Articles 10 and 11 ; and

(ii) Such mercury will be used only for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound interim storage as set out in Article 10.

7. An exporting Party may rely on a general notification to the Secretariat by the importing Party or non-Party as the written consent required by paragraph 6. Such general notification shall set out any terms and conditions under which the importing Party or non-Party provides its consent. The notification may be revoked

at any time by that Party or non-Party. The Secretariat shall keep a public register of all such notifications.

8. Each Party shall not allow the import of mercury from a non-Party to whom it will provide its written consent unless the non-Party has provided certification that the mercury is not from sources identified as not allowed under paragraph 3 or paragraph 5 (b).

9. A Party that submits a general notification of consent under paragraph 7 may decide not to apply paragraph 8, provided that it maintains comprehensive restrictions on the export of mercury and has domestic measures in place to ensure that imported mercury is managed in an environmentally sound manner. The Party shall provide a notification of such decision to the Secretariat, including information describing its export restrictions and domestic regulatory measures, as well as information on the quantities and countries of origin of mercury imported from non-Parties. The Secretariat shall maintain a public register of all such notifications. The Implementation and Compliance Committee shall review and evaluate any such notifications and supporting information in accordance with Article 15 and may make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.

10. The procedure set out in paragraph 9 shall be available until the conclusion of the second meeting of the Conference of the Parties. After that time, it shall cease to be available, unless the Conference of the Parties decides otherwise by simple majority of the Parties present and voting, except with respect to a Party that has provided a notification under paragraph 9 before the end of the second meeting of the Conference of the Parties.

11. Each Party shall include in its reports submitted pursuant to Article 21 information showing that the requirements of this Article have been met.

12. The Conference of the Parties shall at its first meeting provide further guidance in regard to this Article, particularly in regard to paragraphs 5 (a), 6 and 8, and shall develop and adopt the required content of the certification referred to in paragraphs 6 (b) and 8.

13. The Conference of the Parties shall evaluate whether the trade in specific mercury compounds compromises the objective of this Convention and consider whether specific mercury compounds should,

by their listing in an additional annex adopted in accordance with Article 27, be made subject to paragraphs 6 and 8.

Article 4

Mercury-added products

1. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the manufacture, import or export of mercury-added products listed in Part I ofAnnex A after the phase-out date specified for those products, except where an exclusion is specified in Annex A or the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.

2. A Party may, as an alternative to paragraph 1, indicate at the time of ratification or upon entry into force of an amendment to Annex A for it, that it will implement different measures or strategies to address products listed in Part I of Annex A. A Party may only choose this alternative if it can demonstrate that it has already reduced to a de minimis level the manufacture, import, and export of the large majority of the products listed in Part I of Annex A and that it has implemented measures or strategies to reduce the use of mercury in additional products not listed in Part I of Annex A at the time it notifies the

Secretariat of its decision to use this alternative. In addition, a Party choosing this alternative shall:

(a) Report at the first opportunity to the Conference of the Parties a description of the measures or strategies implemented, including a quantification of the reductions achieved;

(b) Implement measures or strategies to reduce the use of mercury in any products listed in Part I of Annex A for which a de minimis value has not yet been obtained;

(c) Consider additional measures to achieve further reductions; and

(d) Not be eligible to claim exemptions pursuant to Article 6 for any product category for which this alternative is chosen.

No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall, as part of the review process under paragraph 8, review the progress and the effectiveness of the measures taken under this paragraph.

3. Each Party shall take measures for the mercury-added products listed in Part II of Annex A in accordance with the provisions set out therein.

4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on mercury-added products and their alternatives, and shall make such information publicly available. The Secretariat shall also make publicly available any other relevant information submitted by Parties.

5. Each Party shall take measures to prevent the incorporation into assembled products of mercury-added products the manufacture, import and export of which are not allowed for it under this Article.

6. Each Party shall discourage the manufacture and the distribution in commerce of mercury-added products not covered by any known use of mercury-added products prior to the date of entry into force of the Convention for it, unless an assessment of the risks and benefits of the product demonstrates environmental or human health benefits. A Party shall provide to the Secretariat, as appropriate, information on any such product, including any information on the environmental and human health risks and

benefits of the product. The Secretariat shall make such information publicly available.

7. Any Party may submit a proposal to the Secretariat for listing a mercury-added product in Annex A, which shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the product, taking into account information pursuant to paragraph 4.

8. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex A and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.

9. In reviewing Annex A pursuant to paragraph 8, the Conference of the Parties shall take into account at least:

(a) Any proposal submitted under paragraph 7;

(b) The information made available pursuant to paragraph 4; and

(c) The availability to the Parties of mercury-free alternatives that are technically and economically feasible, taking into account the environmental and human health risks and benefits.

Article 5

Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used

1. For the purposes of this Article and Annex B, manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used shall not include processes using mercury-added products, processes for manufacturing mercury-added products or processes that process mercury-containing waste.

2. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the use of mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Part I of Annex B after the phase-out date specified in that Annex for the individual processes, except where the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.

3. Each Party shall take measures to restrict the use of mercury or mercury compounds in the processes listed in Part II of Annex B in accordance with the provisions set out therein.

4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on processes that use mercury or mercury compounds and their alternatives, and shall make such information publicly available. Other relevant information may also be submitted by Parties and shall be made publicly available by the Secretariat.

5. Each Party with one or more facilities that use mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Annex B shall:

(a) Take measures to address emissions and releases of mercury or mercury compounds from those facilities;

(b) Include in its reports submitted pursuant to Article 21 information on the measures taken pursuant to this paragraph; and

(c) Endeavour to identify facilities within its territory that use mercury or mercury compounds for processes listed in Annex B and submit to the Secretariat, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it,

information on the number and types of such facilities and the estimated annual amount of mercury or mercury compounds used in those facilities. The Secretariat shall make such information publicly available.

6. Each Party shall not allow the use of mercury or mercury compounds in a facility that did not exist prior to the date of entry into force of the Convention for it using the manufacturing processes listed in Annex B. No exemptions shall apply to such facilities.

7. Each Party shall discourage the development of any facility using any other manufacturing process in which mercury or mercury compounds are intentionally used that did not exist prior to the date of entry into force of the Convention, except where the Party can demonstrate to the satisfaction of the Conference of the Parties that the manufacturing process provides significant environmental and health benefits and that there are no technically and economically feasible mercury-free alternatives available providing such benefits.

8. Parties are encouraged to exchange information on relevant new technological developments, economically and technically feasible

mercuryfree alternatives, and possible measures and techniques to reduce and where feasible to eliminate the use of mercury and mercury compounds in, and emissions and releases of mercury and mercury compounds from, the manufacturing processes listed in Annex B.

9. Any Party may submit a proposal to amend Annex B in order to list a manufacturing process in which mercury or mercury compounds are used. It shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the process.

10. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex B and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.

11. In any review of Annex B pursuant to paragraph 10, the Conference of the Parties shall take into account at least:

(a) Any proposal submitted under paragraph 9;

(b) The information made available under paragraph 4; and

(c) The availability for the Parties of mercury-free alternatives which are technically and economically feasible taking into account the environmental and health risks and benefits.

Article 6

Exemptions available to a Party upon request

1. Any State or regional economic integration organization may register for one or more exemptions from the phase-out dates listed in Annex A and Annex B, hereafter referred to as an "exemption", by notifying the Secretariat in writing:

(a) On becoming a Party to this Convention; or

(b) In the case of any mercury-added product that is added by an amendment to Annex A or any manufacturing process in which mercury is used that is added by an amendment to Annex B, no later than the date upon which the applicable amendment enters into force for the Party.

Any such registration shall be accompanied by a statement explaining the Party's need for the exemption.

2. An exemption can be registered either for a category listed in Annex A or B or for a sub-category identified by any State or regional economic integration organization.

3. Each Party that has one or more exemptions shall be identified in a register. The Secretariat shall establish and maintain the register and make it available to the public.

4. The register shall include:

(a) A list of the Parties that have one or more exemptions;

(b) The exemption or exemptions registered for each Party; and

(c) The expiration date of each exemption.

5. Unless a shorter period is indicated in the register by a Party, all exemptions pursuant to paragraph 1 shall expire five years after the relevant phase-out date listed in Annex A or B.

6. The Conference of the Parties may, at the request of a Party, decide to extend an exemption for five years unless the Party requests a shorter period. In making its decision, the Conference of the Parties shall take due account of:

(a) A report from the Party justifying the need to extend the exemption and outlining activities undertaken and planned to eliminate the need for the exemption as soon as feasible;

(b) Available information, including in respect of the availability of alternative products and processes that are free of mercury or that involve the consumption of less mercury than the exempt use; and

(c) Activities planned or under way to provide environmentally sound storage of mercury and disposal of mercury wastes.

An exemption may only be extended once per product per phase-out date.

7. A Party may at any time withdraw an exemption upon written notification to the Secretariat. The withdrawal of an exemption shall take effect on the date specified in the notification.

8. Notwithstanding paragraph 1, no State or regional economic integration organization may register for an exemption after five years after the phase-out date for the relevant product or process listed in Annex A or B, unless one or more Parties remain

registered for an exemption for that product or process, having received an extension pursuant to paragraph 6. In that case, a State or regional economic integration organization may, at the times set out in paragraphs 1 (a) and (b), register for an exemption for that product or process, which shall expire ten years after the relevant phase-out date.

9. No Party may have an exemption in effect at any time after 10 years after the phase-out date for a product or process listed in Annex A or B.

Article 7

Artisanal and small-scale gold mining

1. The measures in this Article and in Annex C shall apply to artisanal and small-scale gold mining and processing in which mercury amalgamation is used to extract gold from ore.

2. Each Party that has artisanal and small-scale gold mining and processing subject to this Article within its territory shall take steps to reduce, and where feasible eliminate, the use of mercury and mercury compounds in, and the emissions and releases to the environment of mercury from, such mining and processing.

3. Each Party shall notify the Secretariat if at any time the Party determines that artisanal and small-scale gold mining and processing in its territory is more than insignificant. If it so determines the Party shall:

(a) Develop and implement a national action plan in accordance with Annex C;

(b) Submit its national action plan to the Secretariat no later than three years after entry into force of the Convention for it or three years after the notification to the Secretariat, whichever is later; and

(c) Thereafter, provide a review every three years of the progress made in meeting its obligations under this Article and include such reviews in its reports submitted pursuant to Article 21.

4. Parties may cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to achieve the objectives of this Article. Such cooperation may include:

(a) Development of strategies to prevent the diversion of mercury or mercury compounds for use in artisanal and small-scale gold mining and processing;

(b) Education, outreach and capacity-building initiatives;

(c) Promotion of research into sustainable non-mercury alternative practices;

(d) Provision of technical and financial assistance;

(e) Partnerships to assist in the implementation of their commitments under this Article; and

(f) Use of existing information exchange mechanisms to promote knowledge, best environmental practices and alternative technologies that are environmentally, technically, socially and economically viable.

Article 8

Emissions

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing emissions of mercury and mercury compounds, often expressed as "total mercury", to the atmosphere through measures to control emissions from the point sources falling within the source categories listed in Annex D.

2. For the purposes of this Article :

(a) "Emissions" means emissions of mercury or mercury compounds to the atmosphere;

(b) "Relevant source" means a source falling within one of the source categories listed in Annex D. A Party may, if it chooses, establish criteria to identify the sources covered within a source category listed in Annex D so long as those criteria for any category include at least 75 per cent of the emissions from that category;

(c) "New source" means any relevant source within a category listed in Annex D, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of:

(i) Entry into force of this Convention for the Party concerned; or

(ii) Entry into force for the Party concerned of an amendment to Annex D where the source becomes subject to the provisions of this Convention only by virtue of that amendment;

(d) "Substantial modification" means modification of a relevant source that results in a significant increase in emissions, excluding any change in emissions resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;

(e) "Existing source" means any relevant source that is not a new source;

(f) "Emission limit value" means a limit on the concentration, mass or emission rate of mercury or mercury compounds, often expressed as "total mercury", emitted from a point source.

3. A Party with relevant sources shall take measures to control emissions and may prepare a national plan setting out the measures

to be taken to control emissions and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.

4. For its new sources, each Party shall require the use of best available techniques and best environmental practices to control and, where feasible, reduce emissions, as soon as practicable but no later than five years after the date of entry into force of the Convention for that Party. A Party may use emission limit values that are consistent with the application of best available techniques.

5. For its existing sources, each Party shall include in any national plan, and shall implement, one or more of the following measures, taking into account its national circumstances, and the economic and technical feasibility and affordability of the measures, as soon as practicable but no more than ten years after the date of entry into force of the Convention for it:

(a) A quantified goal for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;

(b) Emission limit values for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;

(c) The use of best available techniques and best environmental practices to control emissions from relevant sources;

(d) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury emissions;

(e) Alternative measures to reduce emissions from relevant sources.

6. Parties may apply the same measures to all relevant existing sources or may adopt different measures in respect of different source categories. The objective shall be for those measures applied by a Party to achieve reasonable progress in reducing emissions over time.

7. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the

Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of emissions from relevant sources.

8. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, adopt guidance on:

(a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects; and

(b) Support for Parties in implementing the measures set out in paragraph 5, in particular in determining goals and in setting emission limit values.

9. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:

(a) Criteria that Parties may develop pursuant to paragraph 2 (b);

(b) The methodology for preparing inventories of emissions.

10. The Conference of the Parties shall keep under review, and update as appropriate, the guidance developed pursuant to paragraphs 8 and 9. Parties shall take the guidance into account in implementing the relevant provisions of this Article.

11. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 4 to 7 and the effectiveness of the measures.

Article 9

Releases

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing releases of mercury and mercury compounds, often expressed as "total mercury", to land and water from the relevant point sources not addressed in other provisions of this Convention.

2. For the purposes of this Article:

(a) "Releases" means releases of mercury or mercury compounds to land or water;

(b) "Relevant source" means any significant anthropogenic point source of release as identified by a Party that is not addressed in other provisions of this Convention;

(c) "New source" means any relevant source, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of entry into force of this Convention for the Party concerned;

(d) "Substantial modification" means modification of a relevant source that results in a significant increase in releases, excluding any change in releases resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;

(e) "Existing source" means any relevant source that is not a new source;

(f) "Release limit value" means a limit on the concentration or mass of mercury or mercury compounds, often expressed as "total mercury", released from a point source.

3. Each Party shall, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it and on a regular basis thereafter, identify the relevant point source categories.

4. A Party with relevant sources shall take measures to control releases and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control releases and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.

5. The measures shall include one or more of the following, as appropriate:

(a) Release limit values to control and, where feasible, reduce releases from relevant sources;

(b) The use of best available techniques and best environmental practices to control releases from relevant sources;

(c) A multi-pollutant control strategy *that* would deliver co-benefits for control of mercury releases;

(d) Alternative measures to reduce releases from relevant sources.

6. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of releases from relevant sources.

7. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:

(a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects;

(b) The methodology for preparing inventories of releases.

8. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in

accordance with paragraphs 3 to 6 and the effectiveness of the measures.

Article 10

Environmentally sound interim storage of mercury, other than waste mercury

1. This Article shall apply to the interim storage of mercury and mercury compounds as defined in Article 3 that do not fall within the meaning of the definition of mercury wastes set out in Article 11.

2. Each Party shall take measures to ensure that the interim storage of such mercury and mercury compounds intended for a use allowed to a Party under this Convention is undertaken in an environmentally sound manner, taking into account any guidelines, and in accordance with any requirements, adopted pursuant to paragraph 3.

3. The Conference of the Parties shall adopt guidelines on the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds, taking into account any relevant guidelines developed

under the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous
Wastes and Their Disposal and other relevant guidance. The Conference of the Parties may adopt requirements for interim storage in an additional annex to this Convention in accordance with Article 27.

4. Parties shall cooperate, as appropriate, with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, to enhance capacitybuilding for the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds.

Article 11

Mercury wastes

1. The relevant definitions of the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal shall apply to wastes covered under this Convention for Parties to the Basel Convention. Parties to this Convention that are not Parties to the Basel Convention shall use those definitions as guidance as applied to wastes covered under this Convention.

2. For the purposes of this Convention, mercury wastes means substances or objects:

(a) Consisting of mercury or mercury compounds;

(b) Containing mercury or mercury compounds; or

(c) Contaminated with mercury or mercury compounds,

in a quantity above the relevant thresholds defined by the Conference of the Parties, in collaboration with the relevant bodies of the Basel Convention in a harmonized manner, that are disposed of or are intended to be disposed of or are required to be disposed of by the provisions of national law or this Convention. This definition excludes overburden, waste rock and tailings from mining, except from primary mercury mining, unless they contain mercury or mercury compounds above thresholds defined by the Conference of the Parties.

3. Each Party shall take appropriate measures so that mercury waste is:

(a) Managed in an environmentally sound manner, taking into account the guidelines developed under the Basel Convention and in

accordance with requirements that the Conference of the Parties shall adopt in an additional annex in accordance with Article 27. In developing requirements, the Conference of the Parties shall take into account Parties' waste management regulations and programmes;

(b) Only recovered, recycled, reclaimed or directly re-used for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound disposal pursuant to paragraph 3 (a);

(c) For Parties to the Basel Convention, not transported across international boundaries except for the purpose of environmentally sound disposal in conformity with this Article and with that Convention. In circumstances where the Basel Convention does not apply to transport across international boundaries, a Party shall allow such transport only after taking into account relevant international rules, standards, and guidelines.

4. The Conference of the Parties shall seek to cooperate closely with the relevant bodies of the Basel Convention in the review and update, as appropriate, of the guidelines referred to in paragraph 3 (a).

5. Parties are encouraged to cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to develop and maintain global, regional and national capacity for the management of mercury wastes in an environmentally sound manner.

Article 12

Contaminated sites

1. Each Party shall endeavour to develop appropriate strategies for identifying and assessing sites contaminated by mercury or mercury compounds.

2. Any actions to reduce the risks posed by such sites shall be performed in an environmentally sound manner incorporating, where appropriate, an assessment of the risks to human health and the environment from the mercury or mercury compounds they contain.

3. The Conference of the Parties shall adopt guidance on managing contaminated sites that may include methods and approaches for:

(a) Site identification and characterization;

(b) Engaging the public;

(c) Human health and environmental risk assessments;

(d) Options for managing the risks posed by contaminated sites;

(e) Evaluation of benefits and costs; and

(f) Validation of outcomes.

4. Parties are encouraged to cooperate in developing strategies and implementing activities for identifying, assessing, prioritizing, managing and, as appropriate, remediating contaminated sites.

Article 13

Financial resources and mechanism

1. Each Party undertakes to provide, within its capabilities, resources in respect of those national activities that are intended to implement this Convention, in accordance with its

national policies, priorities, plans and programmes. Such resources may include domestic funding through relevant policies, development strategies and national budgets, and bilateral and multilateral funding, as well as private sector involvement.

2. The overall effectiveness of implementation of this Convention by developing country Parties will be related to the effective implementation of this Article.

3. Multilateral, regional and bilateral sources of financial and technical assistance, as well as capacity-building and technology transfer, are encouraged, on an urgent basis, to enhance and increase their activities on mercury in support of developing country Parties in the implementation of this Convention relating to financial resources, technical assistance and technology transfer.

4. The Parties, in their actions with regard to funding, shall take full account of the specific needs and special circumstances of Parties that are small island developing States or least developed countries.

5. A Mechanism for the provision of adequate, predictable, and timely financial resources is hereby defined. The Mechanism is to support developing country Parties and Parties with economies in transition in implementing their obligations under this Convention.

6. The Mechanism shall include:

(a) The Global Environment Facility Trust Fund; and

(b) A specific international Programme to support capacity-building and technical assistance.

7. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide new, predictable, adequate and timely financial resources to meet costs in support of implementation of this Convention as agreed by the Conference of the Parties. For the purposes of this Convention, the Global Environment Facility Trust Fund shall be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall provide guidance on overall strategies, policies, programme priorities and eligibility for access to and utilization of financial resources. In addition, the Conference of the Parties shall provide guidance on an

indicative list of categories of activities that could receive support from the Global Environment Facility Trust Fund. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide resources to meet the agreed incremental costs of global environmental benefits and the agreed full costs of some enabling activities.

8. In providing resources for an activity, the Global Environment Facility Trust Fund should take into account the potential mercury reductions of a proposed activity relative to its costs.

9. For the purposes of this Convention, the Programme referred to in paragraph 6 (b) will be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide on the hosting institution for the Programme, which shall be an existing entity, and provide guidance to it, including on its duration. All Parties and other relevant stakeholders are invited to provide financial resources to the Programme, on a voluntary basis.

10. The Conference of the Parties and the entities comprising the Mechanism shall agree upon, at the first meeting of the Conference of the Parties, arrangements to give effect to the above paragraphs.

11. The Conference of the Parties shall review, no later than at its third meeting, and thereafter on a regular basis, the level of funding, the guidance provided by the Conference of the Parties to the entities entrusted to operationalize the Mechanism established under this Article and their effectiveness, and their ability to address the changing needs of developing country Parties and Parties with economies in transition. It shall, based on such review, take appropriate action to improve the effectiveness of the Mechanism.

12. All Parties, within their capabilities, are invited to contribute to the Mechanism. The Mechanism shall encourage the provision of resources from other sources, including the private sector, and shall seek to leverage such resources for the activities it supports.

Article 14

Capacity-building, technical assistance and technology transfer

1. Parties shall cooperate to provide, within their respective capabilities, timely and appropriate capacity-building and technical assistance to developing country Parties, in particular

Parties that are least developed countries or small island developing States, and Parties with economies in transition, to assist them in implementing their obligations under this Convention.

2. Capacity-building and technical assistance pursuant to paragraph 1 and Article 13 may be delivered through regional, subregional and national arrangements, including existing regional and subregional centres, through other multilateral and bilateral means, and through partnerships, including partnerships involving the private sector. Cooperation and coordination with other multilateral environmental agreements in the field of chemicals and wastes should be sought to increase the effectiveness of technical assistance and its delivery.

3. Developed country Parties and other Parties within their capabilities shall promote and facilitate, supported by the private sector and other relevant stakeholders as appropriate, development, transfer and diffusion of, and access to, up-to-date environmentally sound alternative technologies to developing country Parties, in particular the least developed countries and small island developing States, and Parties with economies in

transition, to strengthen their capacity to effectively implement this Convention.

4. The Conference of the Parties shall, by its second meeting and thereafter on a regular basis, and taking into account submissions and reports from Parties including those as provided for in Article 21 and information provided by other stakeholders:

(a) Consider information on existing initiatives and progress made in relation to alternative technologies;

(b) Consider the needs of Parties, particularly developing country Parties, for alternative technologies; and

(c) Identify challenges experienced by Parties, particularly developing country Parties, in technology transfer.

5. The Conference of the Parties shall make recommendations on how capacity-building, technical assistance and technology transfer could be farther enhanced under this Article.

Article 15

Implementation and Compliance Committee

1. A mechanism, including a Committee as a subsidiary body of the Conference of the Parties, is hereby established to promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The mechanism, including the Committee, shall be facilitative in nature and shall pay particular attention to the respective national capabilities and circumstances of Parties.

2. The Committee shall promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The Committee shall examine both individual and systemic issues of implementation and compliance and make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.

3. The Committee shall consist of 15 members, nominated by Parties and elected by the Conference of the Parties, with due consideration to equitable geographical representation based on the five regions of the United Nations; the first members shall be elected at the first meeting of the Conference of the Parties and thereafter in accordance with the rules of procedure approved by the Conference of the Parties pursuant to paragraph 5; the members

of the Committee shall have competence in a field relevant to this Convention and reflect an appropriate balance of expertise.

4. The Committee may consider issues on the basis of:

(a) Written submissions from any Party with respect to its own compliance;

(b) National reports in accordance with Article 21; and

(c) Requests from the Conference of the Parties.

5. The Committee shall elaborate its rules of procedure, which shall be subject to approval by the second meeting of the Conference of the Parties; the Conference of the Parties may adopt further terms of reference for the Committee.

6. The Committee shall make every effort to adopt its recommendations by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no consensus is reached, such recommendations shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the members present and voting, based on a quorum of two-thirds of the members.

Article 16

Health aspects

1. Parties are encouraged to:

(a) Promote the development and implementation of strategies and programmes to identify and protect populations at risk, particularly vulnerable populations, and which may include adopting science-based health guidelines relating to the exposure to mercury and mercury compounds, setting targets for mercury exposure reduction, where appropriate, and public education, with the participation of public health and other involved sectors;

(b) Promote the development and implementation of science-based educational and preventive programmes on occupational exposure to mercury and mercury compounds;

(c) Promote appropriate health-care services for prevention, treatment and care for populations affected by the exposure to mercury or mercury compounds; and

(d) Establish and strengthen, as appropriate, the institutional and health professional capacities for the prevention, diagnosis, treatment and monitoring of health risks related to the exposure to mercury and mercury compounds.

2. The Conference of the Parties, in considering health-related issues or activities, should:

(a) Consult and collaborate with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate; and

(b) Promote cooperation and exchange of information with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate.

Article 17

Information exchange

1. Each Party shall facilitate the exchange of:

(a) Scientific, technical, economic and legal information concerning mercury and mercury compounds, including toxicological, ecotoxicological and safety information;

(b) Information on the reduction or elimination of the production, use, trade, emissions and releases of mercury and mercury compounds;

(c) Information on technically and economically viable alternatives to:

(i) Mercury-added products;

(ii) Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used; and

(iii) Activities and processes that emit or release mercury or mercury compounds;

including information on the health and environmental risks and economic and social costs and benefits of such alternatives; and

(d) Epidemiological information concerning health impacts associated with exposure to mercury and mercury compounds, in close cooperation with the World Health Organization and other relevant organizations, as appropriate.

2. Parties may exchange the information referred to in paragraph 1 directly, through the Secretariat, or in cooperation with other relevant organizations, including the secretariats of chemicals and wastes conventions, as appropriate.

3. The Secretariat shall facilitate cooperation in the exchange of information referred to in this Article, as well as with relevant organizations, including the secretariats of multilateral environmental agreements and other international initiatives. In addition to information from Parties, this information shall include information from intergovernmental and non-governmental organizations with expertise in the area of mercury, and from national and international institutions with such expertise.

4. Each Party shall designate a national focal point for the exchange of information under this Convention, including with regard to the consent of importing Parties under Article 3.

5. For the purposes of this Convention, information on the health and safety of humans and the environment shall not be regarded as confidential. Parties that exchange other information pursuant to this Convention shall protect any confidential information as mutually agreed.

Article 18

Public information, awareness and education

1. Each Party shall, within its capabilities, promote and facilitate:

(a) Provision to the public of available information on:

(i) The health and environmental effects of mercury and mercury compounds;

(ii) Alternatives to mercury and mercury compounds;

(iii) The topics identified in paragraph 1 of Article 17;

(iv) The results of its research, development and monitoring activities under Article 19; and

(v) Activities to meet its obligations under this Convention;

(b) Education, training and public awareness related to the effects of exposure to mercury and mercury compounds on human health and the environment in collaboration with relevant intergovernmental and non-governmental organizations and vulnerable populations, as appropriate.

2. Each Party shall use existing mechanisms or give consideration to the development of mechanisms, such as pollutant release and transfer registers where applicable, for the collection and dissemination of information on estimates of its annual quantities of mercury and mercury compounds that are emitted, released or disposed of through human activities.

Article 19

Research, development and monitoring

1. Parties shall endeavour to cooperate to develop and improve, taking into account their respective circumstances and capabilities:

(a) Inventories of use, consumption, and anthropogenic emissions to air and releases to water and land of mercury and mercury compounds;

(b) Modelling and geographically representative monitoring of levels of mercury and mercury compounds in vulnerable populations and in environmental media, including biotic media such as fish, marine mammals, sea turtles and birds, as well as collaboration in the collection and exchange of relevant and appropriate samples;

(c) Assessments of the impact of mercury and mercury compounds on human health and the environment, in addition to social, economic and cultural impacts, particularly in respect of vulnerable populations;

(d) Harmonized methodologies for the activities undertaken under subparagraphs (a), (b) and (c);

(e) Information on the environmental cycle, transport (including long-range transport and deposition), transformation and fate of mercury and mercury compounds in a range of ecosystems, taking appropriate account of the distinction between

anthropogenic and natural emissions and releases of mercury and of remobilization of mercury from historic deposition;

(f) Information on commerce and trade in mercury and mercury compounds and mercury-added products; and

(g) Information and research on the technical and economic availability of mercury-free products and processes and on best available techniques and best environmental practices to reduce and monitor emissions and releases of mercury and mercury compounds.

2. Parties should, where appropriate, build on existing monitoring networks and research programmes in undertaking the activities identified in paragraph 1.

Article 20

Implementation plans

1. Each Party may, following an initial assessment, develop and execute an implementation plan, taking into account its domestic circumstances, for meeting the obligations under this Convention.

Any such plan should be transmitted to the Secretariat as soon as it has been developed.

2. Each Party may review and update its implementation plan, taking into account its domestic circumstances and referring to guidance from the Conference of the Parties and other relevant guidance.

3. Parties should, in undertaking work in paragraphs 1 and 2, consult national stakeholders to facilitate the development, implementation, review and updating of their implementation plans.

4. Parties may also coordinate on regional plans to facilitate implementation of this Convention.

Article 21

Reporting

1. Each Party shall report to the Conference of the Parties, through the Secretariat, on the measures it has taken to implement the provisions of this Convention and on the effectiveness of such measures and the possible challenges in meeting the objectives of the Convention.

2. Each Party shall include in its reporting the information as called for in Articles 3, 5, 7, 8 and 9 of this Convention.

3. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide upon the timing and format of the reporting to be followed by the Parties, taking into account the desirability of coordinating reporting with other relevant chemicals and wastes conventions.

Article 22

Effectiveness evaluation

1. The Conference of the Parties shall evaluate the effectiveness of this Convention, beginning no later than six years after the date of entry into force of the Convention and periodically thereafter at intervals to be decided by it.

2. To facilitate the evaluation, the Conference of the Parties shall, at its first meeting, initiate the establishment of arrangements for providing itself with comparable monitoring data on the presence and movement of mercury and mercury compounds in

the environment as well as trends in levels of mercury and mercury compounds observed in biotic media and vulnerable populations.

3. The evaluation shall be conducted on the basis of available scientific, environmental, technical, financial and economic information, including:

(a) Reports and other monitoring information provided to the Conference of the Parties pursuant to paragraph 2;

(b) Reports submitted pursuant to Article 21 ;

(c) Information and recommendations provided pursuant to Article 15; and

(d) Reports and other relevant information on the operation of the financial assistance, technology transfer and capacity-building arrangements put in place under this Convention.

Article 23

Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.

2. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened by the Executive Director of the United Nations Environment Programme no later than one year after the date of entry into force of this Convention. Thereafter, ordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at regular intervals to be decided by the Conference.

3. Extraordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to the Parties by the Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

4. The Conference of the Parties shall by consensus agree upon and adopt at its first meeting rules of procedure and financial rules for itself and any of its subsidiary bodies, as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat.

5. The Conference of the Parties shall keep under continuous review and evaluation the implementation of this Convention. It

shall perform the functions assigned to it by this Convention and, to that end, shall:

(a) Establish such subsidiary bodies as it considers necessary for the implementation of this Convention;

(b) Cooperate, where appropriate, with competent international organizations and intergovernmental and non-governmental bodies;

(c) Regularly review all information made available to it and to the Secretariat pursuant to Article 21;

(d) Consider any recommendations submitted to it by the Implementation and Compliance Committee;

(e) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the objectives of this Convention; and

(f) Review Annexes A and B pursuant to Article 4 and Article 5.

6. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State not a Party to this Convention, may be represented at meetings of the Conference of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, that is qualified in matters covered by this Convention and has informed the Secretariat of its wish to be represented at a meeting of the Conference of the Parties as an observer may be admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

Article 24

Secretariat

1. A Secretariat is hereby established.

2. The functions of the Secretariat shall be:

(a) To make arrangements for meetings of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies and to provide them with services as required;

(b) To facilitate assistance to Parties, particularly developing country Parties and Parties with economies in transition, on request, in the implementation of this Convention;

(c) To coordinate, as appropriate, with the secretariats of relevant international bodies, particularly other chemicals and waste conventions;

(d) To assist Parties in the exchange of information related to the implementation of this Convention;

(e) To prepare and make available to the Parties periodic reports based on information received pursuant to Articles 15 and 21 and other available information;

(f) To enter, under the overall guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions; and

(g) To perform the other secretariat functions specified in this Convention and such other functions as may be determined by the Conference of the Parties.

3. The secretariat functions for this Convention shall be performed by the Executive Director of the United Nations Environment Programme, unless the Conference of the Parties decides, by a three-fourths majority of the Parties present and voting, to entrust the secretariat functions to one or more other international organizations.

4. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide for enhanced cooperation and coordination between the Secretariat and the secretariats of other chemicals and wastes conventions. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide further guidance on this matter.

Article 25

Settlement of disputes

1. Parties shall seek to settle any dispute between them concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.

2. When ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party that is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the Depositary that, with regard to any dispute concerning the interpretation or application of this Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

(a) Arbitration in accordance with the procedure set out in Part I of Annex E;

(b) Submission of the dispute to the International Court of Justice.

3. A Party that is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with paragraph 2.

4. A declaration made pursuant to paragraph 2 or 3 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depositary.

5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall in no way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice, unless the parties to the dispute otherwise agree.

6. If the parties to a dispute have not accepted the same means of dispute settlement pursuant to paragraph 2 or 3, and if they have not been able to settle their dispute through the means mentioned in paragraph 1 within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to a conciliation commission at the request of any party to the dispute. The procedure set out in Part II of Annex E shall apply to conciliation under this Article.

Article 26

Amendments to the Convention

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Party.

2. Amendments to this Convention shall be adopted at a meeting of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Secretariat shall also communicate the proposed amendment to the signatories to this Convention and, for information, to the Depositary.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting.

4. An adopted amendment shall be communicated by the Depositary to all Parties for ratification, acceptance or approval.

5. Ratification, acceptance or approval of an amendment shall be notified to the Depositary in writing. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 shall enter into force for the Parties having consented to be bound by it on the ninetieth day after the date of deposit of instruments of ratification, acceptance or approval by at least three-fourths of the Parties that were Parties at the time at which the amendment was adopted. Thereafter, the amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendment.

Article 27

Adoption and amendment of annexes

1. Annexes to this Convention shall form an integral part thereof and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention constitutes at the same time a reference to any annexes thereto.

2. Any additional annexes adopted after the entry into force of this Convention shall be restricted to procedural, scientific, technical or administrative matters.

3. The following procedure shall apply to the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to this Convention:

(a) Additional annexes shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in paragraphs 1-3 of Article 26;

(b) Any Party that is unable to accept an additional annex shall so notify the Depositary, in writing, within one year from the date of communication by the Depositary of the adoption of such annex. The Depositary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time notify the Depositary, in writing, that it withdraws a previous notification of non-acceptance in respect of an additional annex, and the annex shall thereupon enter into force for that Party subject to subparagraph (c); and

(c) On the expiry of one year from the date of the communication by the Depositary of the adoption of an additional annex, the annex shall enter into force for all Parties that have not submitted a notification of non-acceptance in accordance with the provisions of subparagraph (b).

4. The proposal, adoption and entry into force of amendments to annexes to this Convention shall be subject to the same procedures as for the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to the Convention, except that an amendment to an annex shall not enter into force with regard to any Party that has made a declaration with regard to amendment of annexes in accordance with paragraph 5 of Article 30, in which case any such amendment shall enter into force for such a Party on the ninetieth day after the date it has deposited with the Depositary its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect to such amendment.

5. If an additional annex or an amendment to an annex is related to an amendment to this Convention, the additional annex or amendment shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

Article 28

Right to vote

1. Each Party to this Convention shall have one vote, except as provided for in paragraph 2.

2. A regional economic integration organization, on matters within its competence, shall exercise its right to vote with a number of votes equal to the number of its member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right to vote, and vice versa.

Article 29

Signature

This Convention shall be opened for signature at Kumamoto, Japan, by all States and regional economic integration organizations on 10 and 11 October 2013, and thereafter at the United Nations Headquarters in New York until 9 October 2014.

Article 30

Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession by States and by regional economic integration organizations from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

2. Any regional economic integration organization that becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.

3. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a regional economic integration organization shall

declare the extent of its competence in respect of the matters governed by this Convention. Any such organization shall also inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any relevant modification of the extent of its competence.

4. Each State or regional economic integration organization is encouraged to transmit to the Secretariat at the time of its ratification, acceptance, approval or accession of the Convention information on its measures to implement the Convention.

5. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may declare that, with regard to it, any amendment to an annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Article 31

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For each State or regional economic integration organization that ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of that organization.

Article 32

Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 33

Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which this Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

Article 34

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Convention.

Article 35

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Depositary.

Annex A

Mercury-added products

The following products are excluded from this Annex:

(a) Products essential for civil protection and military uses;

(b) Products for research, calibration of instrumentation, for use as reference standard;

(c) Where no feasible mercury-free alternative for replacement is available, switches and relays, cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays, and measuring devices;

(d) Products used in traditional or religious practices; and

(e) Vaccines containing thiomersal as preservatives.

Part I: Products subject to Article 4, paragraph 1

Mercury-added products	**Date after which the manufacture, import or export of the product shall not be allowed (phase-out date)**
Batteries, except for button zinc silver oxide batteries with a mercury content < 2% and button zinc air batteries with a mercury content < 2%	2020
Switches and relays, except very high accuracy capacitance and loss measurement bridges and high frequency radio frequency switches and relays in monitoring and control instruments with a maximum mercury content of 20 mg per bridge, switch or relay	2020
Compact fluorescent lamps (CFLs) for general	2020

lighting purposes that are ≤ 30 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp burneLinear fluorescent lamps (LFLs) for general lighting purposes: a) Triband phosphor < 60 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp; b) Halophosphate phosphor ≤ 40 watts with a mercury content exceeding 10 mg per lamp	
High pressure mercury vapour lamps (HPMV) for general lighting purposes	2020
Mercury in cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays: a) short length (≤ 500 mm) with mercury content exceeding 3.5 mg per lamp b) medium length (> 500 mm and ≤ 1 500 mm) with mercury content exceeding 5 mg per	2020

lamp c) long length (> 1 500 mm) with mercury content exceeding 13 mg per lamp	
Cosmetics (with mercury content above 1ppm), including skin lightening soaps and creams, and not including eye area cosmetics where mercury is used as a preservative and no effective and safe substitute preservatives are available[1]	2020
Pesticides, biocides and topical antiseptics	2020
The following non-electronic measuring devices except non-electronic measuring devices installed in large-scale equipment or those used for high precision measurement, where no suitable mercury-free alternative is available: a) barometers; b) hygrometers; c) manometers; d) thermometers;	2020

e) sphygmomanometers.	

1 The intention is not to cover cosmetics, soaps or creams with trace contaminants of mercury

Part II: Products subject to Article 4, paragraph 3

Mercury-added products	**Provisions**

Dental amalgam	Measures to be taken by a Party to phase down the use of dental amalgam shall take into account the Party's domestic circumstances and relevant international guidance and shall include two or more of the measures from the following list: i. Setting national objectives aiming at dental caries prevention and health promotion, thereby minimizing the need for dental restoration; ii. Setting national objectives aiming at minimizing its use; iii. Promoting the use of cost-effective and clinically effective mercury-free alternatives for dental restoration; iv. Promoting research and development of quality mercury-free materials for dental restoration; v. Encouraging representative professional

	organizations and dental schools to educate and train dental professionals and students on the use of mercury-free dental restoration alternatives and on promoting best management practices; vi. Discouraging insurance policies and programmes that favour dental amalgam use over mercury-free dental restoration; vii. Encouraging insurance policies and programmes that favour the use of quality alternatives to dental amalgam for dental restoration; viii. Restricting the use of dental amalgam to its encapsulated form; ix. Promoting the use of best environmental practices in dental facilities to reduce releases of mercury and mercury compounds to water and land.

Annex B

Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used

Part I: Processes subject to Article 5, paragraph 2

Manufacturing processes using mercury or mercury compounds	**Phase-out date**
Chlor-alkali production	2025
Acetaldehyde production in which mercury or mercury compounds are used as a catalyst	2018

Part II: Processes subject to Article 5, paragraph 3

Mercury using process	**Provisions**
Vinyl chloride monomer production	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: i. Reduce the use of mercury in terms of per unit production by 50 per cent by the year 2020 against 2010 use; ii. Promoting measures to reduce the reliance on mercury from primary mining; iii. Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; iv. Supporting research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; v. Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-

	free catalysts based on existing processes have become technically and economically feasible; vi. Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.
Sodium or Potassium Methylate or Ethylate	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: i. Measures to reduce the use of mercury aiming at the phase out of this use as fast as possible and within 10 years of the entry into force of the Convention; ii. Reduce emissions and releases in terms of per unit production by 50 per cent by 2020 compared to 2010; iii. Prohibiting the use of fresh mercury from primary mining; iv. Supporting research and development in

	respect of mercury-free processes; v. Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free processes have become technically and economically feasible; vi. Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.
Production of polyurethane using mercury containing catalysts	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: i. Taking measures to reduce the use of mercury, aiming at the phase out of this use as fast as possible, within 10 years of the entry into force of the Convention; i. Taking measures to reduce the reliance on mercury from primary mercury mining;

	i. Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; v. Encouraging research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; v. Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21. Paragraph 6 of Article 5 shall not apply to this manufacturing process.

Annex C

Artisanal and small-scale gold mining

National action plans

1. Each Party that is subject to the provisions of paragraph 3 of Article 7 shall include in its national action plan:

(a) National objectives and reduction targets;

(b) Actions to eliminate:

(i) Whole ore amalgamation;

(ii) Open burning of amalgam or processed amalgam;

(iii) Burning of amalgam in residential areas; and

(iv) Cyanide leaching in sediment, ore or tailings to which mercury has been added without first removing the mercury;

(c) Steps to facilitate the formalization or regulation of the artisanal and small-scale gold mining sector;

(d) Baseline estimates of the quantities of mercury used and the practices employed in artisanal and small-scale gold mining and processing within its territory;

(e) Strategies for promoting the reduction of emissions and releases of, and exposure to, mercury in artisanal and small-scale gold mining and processing, including mercury- free methods;

(f) Strategies for managing trade and preventing the diversion of mercury and mercury compounds from both foreign and domestic sources to use in artisanal and small scale gold mining and processing;

(g) Strategies for involving stakeholders in the implementation and continuing development of the national action plan;

(h) A public health strategy on the exposure of artisanal and small-scale gold miners and their communities to mercury. Such a strategy should include, inter alia, the gathering of health data, training for health-care workers and awareness-raising through health facilities;

(i) Strategies to prevent the exposure of vulnerable populations, particularly children and women of child-bearing age,

especially pregnant women, to mercury used in artisanal and small-scale old mining;

(j) Strategies for providing information to artisanal and small-scale gold miners and affected communities; and

(k) A schedule for the implementation of the national action plan.

2. Each Party may include in its national action plan additional strategies to achieve its objectives, including the use or introduction of standards for mercury-free artisanal and small-scale gold mining and market-based mechanisms or marketing tools.

Annex D

List of point sources of emissions of mercury and mercury compounds to the atmosphere

Point source category:

Coal-fired power plants;

Coal-fired industrial boilers;

Smelting and roasting processes used in the production of non-ferrous metals[1]

Waste incineration facilities;

Cement clinker production facilities.

1 For the purpose of this Annex, "non-ferrous metals" refers to lead, zinc, copper and industrial gold.

Annex E

Arbitration and conciliation procedures

Part I: Arbitration procedure

The arbitration procedure for purposes of paragraph 2 (a) of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

1. A Party may initiate recourse to arbitration in accordance with Article 25 of this Convention by written notification addressed to the other party or parties to the dispute. The notification shall be accompanied by a statement of claim, together with any supporting documents. Such notification shall state the subject matter of arbitration and include, in particular, the Articles of this Convention the interpretation or application of which are at issue.

2. The claimant party shall notify the Secretariat that it is referring a dispute to arbitration pursuant to Article 25 of this

Convention. The notification shall be accompanied by the written notification of the claimant party, the statement of claim, and the supporting documents referred to in paragraph 1 above. The Secretariat shall forward the information thus received to all Parties.

Article 2

1. If a dispute is referred to arbitration in accordance with Article 1 above, an arbitral tribunal shall be established. It shall consist of three members.

2. Each party to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by agreement the third arbitrator, who shall be the President of the tribunal. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint one arbitrator jointly by agreement. The President of the tribunal shall not be a national of any of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of any of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

3. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

Article 3

1. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the date on which the respondent party receives the notification of the arbitration, the other party may inform the Secretary-General of the United Nations, who shall make the designation within a further two-month period.
2. If the President of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the date of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the United Nations shall, at the request of a party, designate the President within a further two-month period.

Article 4

The arbitral tribunal shall render its decisions in accordance with the provisions of this Convention and international law.

Article 5

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own rules of procedure.

Article 6

The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties to the dispute, recommend essential interim measures of protection.

Article 7

The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:

(a) Provide it with all relevant documents, information and facilities; and

(b) Enable it, when necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

Article 8

The parties to the dispute and the arbitrators are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents that they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

Article 9

Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the costs of the tribunal shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.

Article 10

A Party that has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute that may be affected by the decision may intervene in the proceedings with the consent of the arbitral tribunal.

Article 11

The arbitral tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject matter of the dispute.

Article 12

Decisions of the arbitral tribunal on both procedure and substance shall be taken by a majority vote of its members.

Article 13

1. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to make its decision. Absence of a party or a failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings.
2. Before rendering its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

Article 14

The arbitral tribunal shall render its final decision within five months of the date on which it is fully constituted, unless it finds it necessary to extend the time limit for a period that should not exceed five more months.

Article 15

The final decision of the arbitral tribunal shall be confined to the subject matter of the dispute and shall state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the final decision. Any member of the tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the final decision.

Article 16

The final decision shall be binding on the parties to the dispute. The interpretation of this Convention given by the final decision shall also be binding upon a Party intervening under Article 10 above insofar as it relates to matters in respect of which that Party intervened. The final decision shall be without appeal unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure.

Article 17

Any disagreement that may arise between those bound by the final decision in accordance with Article 16 above, as regards the interpretation or manner of implementation of that final decision, may be submitted by any of them for decision to the arbitral tribunal that rendered it.

Part II: Conciliation procedure

The conciliation procedure for purposes of paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

A request by a party to a dispute to establish a conciliation commission pursuant to paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be addressed in writing to the Secretariat, with a copy to the other party or parties to the dispute. The Secretariat shall forthwith inform all Parties accordingly.

Article 2

1. The conciliation commission shall, unless the parties to the dispute otherwise agree, comprise three members, one appointed by

each party concerned and a President chosen jointly by those members.

2. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint their member of the commission jointly by agreement.

Article 3

If any appointment by the parties to the dispute is not made within two months of the date of receipt by the Secretariat of the written request referred to in Article 1 above, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party, make such appointment within a further two-month period.

Article 4

If the President of the conciliation commission has not been chosen within two months of the appointment of the second member of the commission, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party to the dispute, designate the President within a further two-month period.

Article 5

The conciliation commission shall assist the parties to the dispute in an independent and impartial manner in their attempt to reach an amicable resolution.

Article 6

1. The conciliation commission may conduct the conciliation proceedings in such a manner as it considers appropriate, taking fully into account the circumstances of the case and the views the parties to the dispute may express, including any request for a swift resolution. It may adopt its own rules of procedure as necessary, unless the parties otherwise agree.

2. The conciliation commission may, at any time during the proceedings, make proposals or recommendations for a resolution of the dispute.

Article 7

The parties to the dispute shall cooperate with the conciliation commission. In particular, they shall endeavour to comply with requests by the commission to submit written materials, provide evidence and attend meetings. The parties and the members of the conciliation commission are under an obligation to protect the

confidentiality of any information or documents they receive in confidence during the proceedings of the commission.

Article 8

The conciliation commission shall take its decisions by a majority vote of its members.

Article 9

Unless the dispute has already been resolved, the conciliation commission shall render a report with recommendations for resolution of the dispute no later than twelve months of being fully constituted, which the parties to the dispute shall consider in good faith.

Article 10

Any disagreement as to whether the conciliation commission has competence to consider a matter referred to it shall be decided by the commission.

Article 11

The costs of the conciliation commission shall be borne by the parties to the dispute in equal shares, unless they agree

1) Na účely tejto prílohy „neželezné kovy“ znamenajú olovo, zinok, meď a priemyselné zlato.

otherwise. The commission shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava,
tel.: 02 888 91 137, fax: 02/52442853, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.